

பிப்ரவரி 1978

உத்தரவு: உடம்பைக் ஜூன்

விசை / 75

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

நாள் முழுவதும்
வஸந்தத்தின் எழிலும்
நறுமணமும்
கமழ வைப்பது ...
கல்கி டால்கம் பவுடர்

கல்கி டால்க்

ஏக விநியோகஸ்தரிகள் :-

கல்கிசன்ஸ்

147, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

"ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாழியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்"

பதிடுன்னுவது ஆண்டு

மலலகை

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

முகவரி:

ஆசிரியர் பெருமளிக் தீவர
234-A Os. Os. சஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

MALLIKAI

Editor: Dominic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

மல்லிகையில் வெளி
யாகும் கவிதைகள், கவி
களின்வரும் பெயர்கள்
திகழ்ச்சிகள் யாரும்
கற்பனையே
கித்தனை, கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பெற்றுப்பும் அவரே

உங்களுடன் ஒரு வார்த்தை

சென்ற இதழான பொங்கல் மலரைப்
பாராட்டிப் பல இலக்கிய நண்பர்கள் கடிதம்
எழுதியுள்ளனர். தாம் எதிர்பார்த்ததற்கும்
மேலாக மலர் கொடுப்பாக அமைந்தது பற்றிப்
பலர் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளனர்.

இன்னும் கொடுப்பாக மலரை வெளியிட
லாம் என நாம் ஆரம்பத்தில் திட்டம் போட்
டதுண்டு. ஆனால் பத்திரிகைத் தாள்கிடைக்க
முடியாத நிலை. திடீரென்று நிலை ஏறியது,
மற்றும் சாதனங்களின் தாக்கத்தினால் ஏம்
மால் நாம் நினைத்த வலையில் மலரை
வெளிக் கொணர் முடியவில்லை.

பதினானாவது மலரை இன்னும் இன்னும்
கொடுப்பாக வெளிக் கொண்டு வர இப்போதே
ஆயத்த வேலைகளைச் செய்ய முனைந்துள்ள
மகிழ்ச்சியான செய்தியை உங்களது காதல்
களில் போட்டு வைக்கின்றோம்.

பொங்கல் மலர் தேவையானவர்கள்
1-50 க்கு தபால் கட்டின அனுப்பினால்
உடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இது ஆர்வ
முள்ளவர்கள் கவனத்துக்கு மட்டுமே.
இந்த இதழ் பொங்கல் மலர் வேலை
யால் சற்றுத் தாமதித்தே வருகின்றது.

அடுத்த இதழ் உரிய காலத்தில் வரும்
என்று உறுதி கூறுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

**WE ACCEPT SUBSCRIPTION
FOR SOVIET PERIODICALS
MAILED TO YOU DIRECTLY
FROM THE USSR**

		Yearly	2 Yearly
		Rs. Cts	Rs. Cts.
Soviet Union	(Monthly)	12-00	20-00
Soviet Woman	(Monthly)	10-00	16-00
Soviet Film	(Monthly)	16-00	26-00
Soviet Literature	(Monthly)	12-00	20-00
International Affairs	(Monthly)	16-00	26-00
Sputnik	(Monthly)	50-00	80-00
Sport in the USSR	(Monthly)	8-00	12-00
Culture & Life	(Monthly)	10-00	16-00
New Times	(Weekly)	16-00	26-00
Moscow News	(Weekly)	16-00	26-00

*A Beautiful two year calendar will be gifted in
respect of each subscription.*

PEOPLE'S PUBLISHING HOUSE

124, Kumaran Ratnam Road,
Colombo 2.

Phone: 36111

சிறிய சஞ்சிகைகளுக்குப்

பாதுகாப்பும் ஆதரவும் தேவை

தேசிய உணர்வும், கலை, இலக்கியங்களின் மீது அளவிட முடியாத பற்றும் பாசமும் கொண்ட சில தனி நபர்களின் ஊக்க முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தாக்குப் பிடித்து, கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஒழுங்காக வெளிவந்து கொண்டிருப்பவைதான் இந்த நாட்டுச் சிறு சஞ்சிகைகளாகும்.

அப்படியான ஆர்வத்தாலும் விடா முயற்சிக்கும் கலை ஆர்வத்துக்கும் இன்று மிகப் பெரிய சவாலொன்று தோன்றியிருப்பதைச் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

அந்நிய, பாரிய, ஏசுபோகப் பத்திரிகை நிறுவனங்களின் சஞ்சிகைகள் நமது நாட்டில் தாராளத்திற்கும் அதிகமாகவே இங்கு வந்து குவிந்து, தமது அதிகத்தை இந்த மண்ணில் திரும்பவும் நிலைநாட்டிக் கொள்வதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையாகவே இந்த நாட்டு மக்களையும் அவர்களது கலை கலாசாரத்தையும் தனித்துவமான அவர்களினது மொழி வளர்ச்சியையும் நேசிப்பவர்களினால் சகிப்புத் தன்மையுடன் சுமமா பார்த்துக் கொண்டிருக்க இயலவில்லை.

இதை ஏதோ ஒப்புக்குச் சொல்வதாக யாரும் கருதக் கூடாது: தினசரி இந்தப் பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுப்பதுடன் வாழ்க்கையின் நாளாந்த அலுவல்களை இதற்காகவே முற்று முழுதாக ஒப்புக் கொடுத்து உழைத்து வருபவர்களின் மன நிலையில் நாமும் இருந்து, நம்மைப் போல, சிறு சஞ்சிகை நடத்தும் பலரின் நெஞ்ச உணர்வுகளைத் தொகுத்து உணர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில் இந்த நெருக்கடியில் இருந்து நம்மை மீட்க — ஈழத்து நியாயமான தமிழ் உணர்வுகளைப் பாதுகாக்க — சகல தேசாபிமானம் படைத்த நண்பர்கள் அனைவரையும் உதவி செய்யும்படி அறை கூவி அழைக்கின்றோம்.

நம்மைப் போலவே சிறு சஞ்சிகை ஒன்றை நடத்தும் ஓர் ஆசிரியர் சென்ற வாரம் மன விரக்தியடைந்து சொன்னார்: 'போகிற போக்கைப் பார்த்தால் சஞ்சிகை அச்சடிக்கும் கட தாளின் விடிகூட ஒரு மாதத்தைய விற்பனையால் தேரது போல'.

ருக்கிறதே! இரண்டொரு மாதத்தில் பார்த்துவிட்டு இழுத்து மூடி விடலாம் என்று பார்க்கிறேன்! என மனம் நொந்து கூறினார்.

ஓர் ஆக்க இலக்கியகாரன் தனது அருமைக் குழந்தை இறந்து கொண்டிருப்பதைக் கூட, சகிப்புத் தன்மையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். ஆனால் தன்னால் உருவாக்கப்பட்டு, உயிர் கொடுக்கப்பட்ட கலை உருவம் சிதைத்துச் சின்னாபின்னமாக்கப் பட்டுச் சாகடிக்கப்படுவதைச் சகிக்கவே மாட்டான் — மனம் பொறுக்கவே மாட்டான்!

இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தவுடன் 'கொள்கை பேதம் பாராது சகல பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளுக்கும் விளம்பரம் தந்து உதவி செய்வோம்' எனப் பிரகடனப் படுத்தியது. ஆனால் இது வரை அது நடைமுறைப்படுத்தப் படவில்லை.

மாறாக இதுவரையும் ஒரு பாதுகாப்பு இருந்தது. சஞ்சிகை அச்சடிக்கும் கடதாசி பெர்மிட் முறையில் கிடைத்து வந்தது. 'சென்ற மாதத்திலிருந்து பெர்மிட் முறை ரத்துச் செய்யப்பட்டு விட்டது, தனியார் வர்த்தகர்களிடம் உங்களுக்குத் தேவையான கடதாசியைப் போதியளவு வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என அறிவிக்கப்பட்டது.

இருந்த பாதுகாப்பும் பறந்து விட்டது, தனியாரிகளோ கேட்டால் கையை வீரிக் கிறார்கள்.

தொடர்ந்து நமது நிலை இதுதானா?

'இறக்குமதிச் சஞ்சிகைகளுடன் போட்டி போட்டு முன்னேறுவதானே?' என்ற மலட்டு வாதமும் சிலரால் முன்வைக்கப் படுகின்றது. இது குழந்தைத் தனமான கருத்து. ஒடுக்கப்பட்ட — உரிமை பறிக்கப்பட்ட — பின்தங்கிய என்ற வாதம் இனங்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல.

அவை சிறிய சஞ்சிகைகளுக்கும் மெத்தப் பொருந்தும்.

எனவேதான் நாம் நமது எஜமானர்களான உங்களிடம் — மக்களிடம் — நமது சிரமங்களையும் கஷ்டங்களையும் முறையிடுகிறோம்.

உங்களையும் நீங்கள் பேசும் சமூகத்துத் தமிழ் மொழியையும் நேசித்துக் காரியமாற்றிய குற்றத்திற்காக — நமது மக்கள் பேசும் பாஷையும் அவர்களது வாழ்க்கை முறைகளும் எமது இலக்கியங்களில் இடம் பெறவேண்டுமெனப் போராடியதற்காக — நாம் கண்டு கேட்டு அனுபவித்த மனிதர்கள் நமது படைப்புக்களில் பாத்திரங்களாக நடைபட வேண்டும் என்று நாம் இயக்கம் நடத்தியதற்காக நாங்கள் இத்தனை சிரமப்பட வேண்டுமா?

கடந்த பல தசாப்தங்களாக நமது படைப்பாளிகள் உழைத்துப் பெற்ற லாபங்கள் அந்தரத்தில் விடப்பட வேண்டுமா என்பது பற்றியும் கவனத்துடன் ஆராய்ந்து பாருங்கள்.

சிறு சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சியினால் — அதன் உழைப்பில் அறுவடையான பயனை — சாதாரணமான மக்களும் எழுத்தாளர் பலரும் நுகர்ந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் கட்டுப்பாடற்ற இறக்குமதிச் சலுகை யாரைப் பாதித்தது, எவரீ எவரை நிர்மூலமாக்கும் என்பதை நிதானமான முறையில் யோசித்துப்பாருங்கள்.

தெளிவான தீர்ப்பை நீங்களே சொல்லுங்கள்!

தேசியக் கலைஞர் பேரவையினரால் பிரதமர் அவர்களுக்கும் நகலி எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் அனுப்பப்பட்ட மகஜர்.

இந்தியப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் இறக்குமதி

தங்களின் ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னர் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளுக்கு விதித்திருந்த கட்டுப்பாட்டை அரசு நீக்கியதால், இந்தியப் பத்திரிகைகள் தங்குதடையின்றி இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுவதால், சமூகத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியும், சஞ்சிகைத் துறையும், புத்தகப் பிரசுரங்களும் பாதிக்கப்படும். எனவே, இந்தியப் பத்திரிகைகளின் இறக்குமதிக்கு வழங்கிய அனுமதியை அரசு உடனடியாக ரத்துச் செய்யவேண்டும்.

இந்தியப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் கட்டுப்பாடற்ற இறக்குமதி மூலம் இங்கு படைக்கப்படும் தரமான இலக்கியப் படைப்புகள் பாதிக்கப்படும். எனவே, 1970-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த நாட்டின் தேசிய பற்றுமிக்க எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் இந்தியாவிலிருந்து கட்டுப்பாடின்றி இறக்குமதியாகும் திரைப்படங்கள் சஞ்சிகைகளுக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பி வந்தனர். இதற்காகத் தேசியப் பத்திரிகைகளும், எழுத்தாளர் நிறுவனங்களும், இலக்கிய அமைப்புக்களும் ஆதரவு தந்தன. இது காலப்போக்கில் தேசிய கோரிக்கையாக மலர்ந்தது.

1970-ம் ஆண்டு ஆட்சியிலிருந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசிடம் இலங்கைப் பத்திரிகையாளர் சங்கம் இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக விபரங்களை எடுத்து விளக்கியது. ஆட்சியிலிருந்த அரசு சமூகத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு கலை, கலாச்சார இலக்கியவாதிகளின் கோரிக்கைகளின்படி தீர்க்கமான முடிவை எடுத்தது.

இறக்குமதிப் பட்டியலில் இல்லாத அனுமதிப் பட்டியலில் இடம் பெறாத வேறு தரமான சஞ்சிகைகளை இறக்குமதி செய்ய விரும்புகிறவர்கள் தக்க காரணங்களுடன் அரசுக்கு விண்ணப்பித்து உரிய அனுமதியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மேற்கூறிய விடயங்கள் செயல்படுத்தப்பட்ட பின்னர் சமூகத் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. ஒரு பத்திரிகை நிறுவனம் இதுகாலவரை 57 பிரசுரங்களை வெளியிட்டுள்ளது. புதிய பத்திரிகைகளும், தரமான சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்துள்ளன. எழுத்தாளர்கள் ஆர்வமுடன் கட்டுறவு முறையில் நூல்கள் வெளியிட்டனர். ஆனால் தற்போது இந்தியச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக்கு அரசு அனுமதி வழங்கிவிட்டது.

அதனால், இந்தப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி பிரதமரும், அரசும் ஒரு சமுதாயத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் மனதில் கொண்டு இந்தியப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் அனுமதியை ரத்துச் செய்யும் படி தேசிய பற்றுமிக்க கலை, இலக்கியவாதிகளின் சோபில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

- அந்தனி ஜீவா

* திரு. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி சமீபத்தில் இந்தியா சென்றிருந்தார். தமிழ் நாட்டில் பல இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். அவரது மூன்று புத்தகங்கள் சமீபத்தில் வெளிவர இருக்கின்றன.

* பெண் எழுத்தாளர் 'சௌமினி' சமீபத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டார். மணமக்களைப் பாராட்டி பல எழுத்தாளர்கள் வாழ்த்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

* மிகச் சிறந்த பழம்பெரும் எழுத்தாளர் வெ. சாமிநாத சர்மா தமிழ் நாட்டில் காலமானார். சோஷலிஸ்ட் கருத்துள்ள நூல்களைத் தமிழ் நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்திய முதல்வர் சர்மா, பலராலும் மதிக்கப்பட்டு வந்தவர்.

* 'இனிமை' என்ற மாத சஞ்சிகை ஒன்று அத்துருகம் என்ற ஊரிலிருந்து வெளிவருகின்றது. ஆர்வமுள்ள பல இளைஞர்களின் முயற்சி. முதல் இதழ் வந்துள்ளது.

* யாழ். இலக்கிய வட்டம் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி வீதியில் தனது காரியாலயத்தைத் திறந்துள்ளது.

* கவிஞர் முருகையன் கொழும்பிலிருந்து கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு மாற்றமாகி வந்துள்ளார்.

* இலங்கை நண்பர்களின் அபிமானியான டாக்டர் வாமதேவன் இம்மாத கடைசியில் வெளிநாடு போகின்றார்.

* சமீபத்தில் மறைந்த கனக செந்திநாதன் அவர்களின் உருவப் படம் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க மண்டபத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

* வாணச்சேனை மகாவித்தியாலய அதிபராகக் கடமையாற்றிய எழுத்தாளர் எஸ். பொ. இப்பொழுது மட்டக்களப்பு மாவட்ட மாஸ்டர் டிச்சராகப் பதவி உயர்வு பெற்று இப்பொழுது க. மையாற்றி வருகிறார்.

* கல்முனை ஸ்திராக் கல்லூரியில் இருந்து 'கலங்கரை' என்ற பெயரில் காலாண்டுச் சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருகின்றது.

* 'சிரித்திரன்' ஆசிரியரின் சேவையைப் பாராட்டி ஒரு விழா நடத்த இலக்கிய நண்பர்கள் ஆயத்த வேலைகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

சர்வதேச மனிதாபிமானி

உலகத்திலே மாபெரும் நகைச்சுவை மன்னரான சார்லி சப்ளின் பிரிவு கலை உலகிற்குப் பேரிழப்பு என்பதை அவரை அந்த தவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.

மௌனப் படக் காலத்திலும் அதன் பின் பேசும் படமாக வந்த போதும் அவர் சினிமாவில் நகைச்சுவையூட்டாக ஆற்றிய பணி மதிக்கப்படத் தக்கதாகும்.

மார்டின் டைம்ஸ், திகிரேட் டிக்டேட்டர், ஹவுண்டஸ் ஒவ் ஹாங்காங் போன்ற படங்களில் அவரது நடிப்பு காவியமாகும்.

பெர்னாட் ஷாவினால் வியந்துரைக்கப்பட்ட இவர், காந்தியடிகளைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார். உலகத்தின் பலவேறு பிரமுகர்களும் இவரைப் பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளனர்.

விகடத்துக்குரிய நடிப்பாற்றலை அவர்கையாளவில்லை. உயர்தர நகைச் சுவை விருந்தளித்தார். விகடப் முனையிலிருந்து வருவது, ஹாஸ்யம் நயத்திலிருந்து தோன்றுவது என்பதை கருக்கு அறிமுகப் படுத்திய முதல் நகைச்சுவைக் கலைஞர் இவர்.

52-ல் உலக சமாதான விருதைப் பெற்ற இவர், 7-ல் ஆஸ்கார் பரிசைப் பெற்றார். 75-ல் 'சேர்' பட்டத்தையும் சவிகரித்துக் கொண்டார்.

கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலத்தில் கலைத் துறையில் தனது தனித்துவ முத்திரையைப் பதித்துச் சென்ற இவர் சோஷலிஸ்ட் கருத்துக்களைத் தனது நகைச்சுவை மூலம் பாமர மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்தினார். இந்தக் கருத்துக்களை வைத்திருந்ததற்காக அமெரிக்காவில் இவர் பட்ட தொல்லைகள் கொஞ்சமல்ல. கடைசியில் அமெரிக்காவை விட்டு ஐரோப்பாவுக்கு வந்து அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்தினார்.

தனது கருத்துக்களுக்காக — அதைத் தனது கலைத் துறையில் பிரசாரம் செய்ததற்காக எத்தனையோ சிரமங்களைப் பட்டிருந்தும் ஈடாடாது போராட்டம் நடத்தி, அந்த வழியிலேயேதான் உலகத்துக்கு விமோசனம் உண்டு என வாழ்ந்து காட்டிய சார்லி சப்ளின் அவர்களின் இழப்புக்கு எமது சிரம் தாழ்ந்த அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்றோம்.

பீட்டனார் பிரபு - பெருநிலக் கிழவர்;
அந்தி மாலைமீல் வயல்வெளி சென்று
மூன்றாம் பிறையை முயன்று தேடினார்.
இளம்பிறை கண்டால், என்னை இல்லா
அதிட்டம் என்பதால் அதனைத் தேடினார்.

தேடிக் கண்டவர் நிரும்பி வந்ததும்
வீட்டறைக் கதவிலோர் தீக்கலைக் காண்கிறார்.
பதறித் துடித்துப் படாரென அடித்துக்
கதவை இழுத்துக் கவனமாய்ப் பூட்டினார்.

அவர் ஒரு சிறந்த அதிட்ட சாஸ்திரர்!
பிறை பல கண்டோ, பிறை பல பெரிய,
சிறிய குறுக்கு வழிகளில் முனைந்தோ
தேடிய செல்வம் சிறியதல்லவே!
வீட்டறைப் பெட்டக மேட்டினம் கொஞ்சமா?
காணி உறுதிகள், காசோலைப் புத்தகம்,
மின்னும் பொன்னகை, வேறுபணங்கள்
பெட்டகத்துள்ளே பேணப்பட்டவை.
பெட்டகம் வீட்டறை முலையில் இருப்பதால்
வீட்டறைக் கதவு பூட்டப்பட்டது.
பிறையைக் கண்டவர் அறையை பூட்டினார்.

2

மெய்கண்ட ஞானியார் விரிவுரை செய்கையில்,
பின்வருமாறு பேசினார்களாம்:
பிறவியின் நோக்கம் இருவினை நுகர்வே.
இருவினை நுகர்வால் இருள் மலம் தேயும்.
இருள்மலக் குணங்களோ அகந்தையும் மமதையும்
எனதெனும் உடைமைப் பற்றே மமதை.
உடைமைப் பற்றை ஒழிக்க முயல்வதே
பிறவிப் பயன் எனப் பேசத்தக்கதாம்—
மெய்கண்ட ஞானியார் விளக்கம் கூறினார்.

3

பெருந்தகைப் பிரபுவோ பிறைபல கண்டவர்.
இருவினை என்ன, பல வினை நுகர்ந்தவர்.
எழுபதாண்டுகளாய் இதை அவர் செய்கிறார்:
ஆயினும், அகந்தை, மமதை குறைந்ததா?
உடைமைப் பற்றில் ஒரு சிறு தளர்வு?
அசையவே இல்லை - அத்தனை இறுக்கம்!

இல்லையேல்.....
பீட்டப் பிள்ளைகள் கண்ட பழையவர்
எனினும்,
பிறையைக் கண்டபின், பிரபு
அறையை ஏன் பூட்டினார், அத்தனை கவனமாய்?

8

துணிவு

எம். ஐ. எம். றஹப்

நடந்து முடிந்த சம்பவம்
நினைவு கொண்டபோது, காசும்
மறைக்காருக்கு தன் எண்ணம்
நிறைவேறும் போனதையிட்டு
கோபம் கட்டுமீறியது. அவ்
வேளை அவருக்கு சக்திமட்டும்
கிடைத்திருந்தால் சிவபெருமான்
நிலையில் நின்று காதர் என்ற
நகரீசனைச் சுட்டெரித்திருப்பார்.

குட்டையான உயரம்,
நிறைமாதக் கர்ப்பினியை நினை
வூட்டும் பெருத்த வண்டி, தலை
யில் வட்டத் தொப்பி, கையில்
'தஸ்ப' மணிக்கோலை, இது
மறைக்காரின் திருக்கோலம்.

முன்று தறியோடு தொழிலை
ஆரம்பித்து குறுகிய காலத்தில்
முப்பது தறிகள், லொறி ஒன்று,
நூல்கடை, மேட்டு வட்டை
வட கண்பத்தில் அரைவாசி,
ஊருக்குள் பல வளவுத்துண்டு
கள் இத்தனைக்கும் உரித்தானி.
இத்தனையும் பரம்பரை பரம்
பரையாக ஆண்டனுவலித்து
வந்த சொத்துக்களல்ல. பாட்

டன், பூட்டினது நாம்நினைவில்,
பசையற்ற பஞ்சயராய் தானும்
நிற்க விரும்பாமல் எப்படியோ
தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர்.
ஊரில் பெரும் புள்ளி, தான
தரும் செய்யும் புண்ணியவான்.
மாரர்க்கப் பற்றாளன், இது
போன்று எத்தனையோ நாம
கரணங்கள் குட்டப்பட்டவர்
இவர். தன் பாவக்கறைகளைக்
களைவதற்காக இவ் வருடம் புனித
மக்கா யாத்திரையின் தரிசனத்
தில் 'மில்டன்' பெறப் போகின்
றவரும் கூட.

தனக்கு இலாபகரமான
விசயமென்றால் இமாலயத்திலும்
ஏறத் தயங்கமாட்டார். மேல்
திகமாகத் தொழும் தொழ
கையை உதாசினம் செய்துவிடு
வார்.

இன்றைக்கு ஒரு முடிவு
கண்டுடுத்தான் வாரது. எவ்
வளவு நாளாப் போச்சி.....
காதரின் வீட்டை நோக்கி நடக்
கின்றார்.

காதர் இவரிடம் கூலிக்கு
மாரடித்த ஒரு நெசவுத் தொழி
லாளி. மறைக்காரின் ஆக்கிர
மிப்புக்களை ஒன்றுக்கு மேல்
ஒன்றாகப் பொறுத்த பொறுமை
யாளன். பால் மணம் மாறாத
வயதினிலேயே அநாதை என்ற
நாம கரணம் குட்டப்பட்டு
பெற்றவர்களின் துணையற்ற
இவனை நெய்யப் பழக்கி, அத்
தொழிலின் பாண்டித்தியத்தை,
தொழில் நுணுக்கத்தோடு 'நெச
வில் ஒரு பணிக்கன்' என்ற
அடைமொழியை வரிந்து கொள்
ளக் காரணமாயிருந்தவர் முத
லாளி காசும் மறைக்கார்தான்.

தன் வீட்டின் 'எடுபிடி'
வேலைகளைச் செய்து, மாதா
மாதம் ஏற்படும் செலவுத்தானத்
தில் பெரும் பகுதியை மீதப்
படுத்தும் தனது சொந்த நன்
மைக்காக இதனைச் செய்தார்

9

என்பது யாருக்கும் தெரிய நியாயமுமில்லை.

‘நீ... இப்பிடிக்க காலத்தக்கடத்துறது நல்லதில்ல. ஒரு நல்லவளாப்பாத்து கலியாணம் செய்துக்க. ஒனக்குப் ‘பணிவிட’ செய்ய ஒருத்தி வேணும்தானே’

தன் பேச்சினைத் தட்டாமல் தன் மருமகள் ஆயிஷாவைக் கைப்பிடிக்க காதர் துணிந்ததில் மறைக்காயருக்குப் பரம் திருப்தி. தலைச்சுமையின் அழுத்தத்தில் திக்குமுக்காடிய இவருக்கு கைக்கூலி, சீதனம் எதுவுமின்றி விசயம் வெரு சுலபமாக முடிவடையப் போவதையிட்டு மீள முடியாத மன மகிழ்ச்சி. கும்பிட்டப் போன தெய்வம் குறுக்கே வந்து விழுந்த மாதிரி அவரளவில் விசயம் வாய்த்துவிட்டது.

ஆயிஷா மறைக்காரின் சொந்தச் சகோதரியின் மகள். வாழ்க்கையில் போராட முடியாமல் நைந்துபோன அப்பாவி ஒருவரின் வம்ச விளக்கு.

கடந்த பல ஆண்டுகளின் முற்றுகையில் அஸ்தமித்துவிட்ட உறவு முறையை மீண்டும் உதிக்கவைக்க ஆயிஷாவின் தாய்க்கு அனுமனும் விருப்பமில்லைத்தான். முதலாவிகாசீம் மறைக்காரை தன் சகோதரன் என்று கூடச் சொல்ல அவ்வேளை மனம் வெட்கப் பட்டிருக்க வேண்டும் இருந்தும் மகளின் எதிர்காலத்தில் பகைமையை மறக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

‘தங்கச்சி நடந்தது நடந்து போச்சி. உண்ட மகள் கட்டிக்க வேண்டுமென்றா நான் சென்னன். அவன்தானே விடாப்புடியா நின்று வெண்டுட்டான். அவனேன்ன இப்ப நல்லவா இருக்கான்? என்ட புள்ளதான்; என்டாலும் அவன் செஞ்ச

துரோகத்த மறக்கல்ல. அதற்குப் பிராயச்சித்தமா ஒன்ட குடும்பத்த சாரும் வரைக்கும் காப்பாத்தப் போறன். என்ற கடைசி காலத்திலயாவது நிம்மதியாச் சாகலாந்தானே.....?’

சகோதர பாசத்தோடு மீண்டும் உறவு கொண்டாட வந்த அவரோடு கலந்துறவாட அவள் விரும்பவில்லைத்தான்! என்றாலும் அந்நிலையில் அவர் சொன்னது தேவவாக்காகவே பட்டது.

தான் கொடுத்த உணவு, உடை, பாதுகாப்பு என்பவை களுக்காக அவளது பெயரில் இருந்த வளவுத் துண்டையும் அபகரித்துக் கொண்டு, திட்டம் வெற்றிபெற்ற பெருமிதத்தோடு அவ் வளவிலேயே வாடகைக்கு இருத்தியும் இருக்கிறார்; ‘பெரிய மனிதர்’ காசீம் மறைக்கார்.

‘எனக்கிப்ப செரியான கஷ்டமா இருக்கி. புள்ளயும் வாயும் வயிறுமா இருக்கா. போன பாவிலையும் காக மிஞ்சல்ல..... எதுக்கும் இந்தக் கூப்பன் முண்டையும் வச்சிக்கி நூறு ரூபா காசி தாங்க, பொறகு கூப்பன் நான் எடுத்துக்குவன்’ காதர் ஆபத்தில் கைகொடுத்த கூப்பனை நினைவு கொள்ளும் போதெல்லாம் பெருமிதம் கொள்வான்.

வெள்ளப் பெருக்கு, அறக் கொத்தி காரணமாக ஏற்பட்ட அரிசித் தட்டுப்பாடு, அதோடு வந்த சீனித் தட்டுப்பாடு எல்லாம், பெரும் புள்ளி காசீம் மறைக்காரையே ஆட்டங் காட்டி விட்டதென்றால் காதர் என்ன கோடெஸ்வரன?

‘இந்தாங்க தொண்ணூறு ரூபா, மிச்சப் பத்து ரூபாவையும் பொறகு தாறன்’

கூப்பன் தொழிலில் பெற்ற ஊதியத்தில் லொறி வாங்கிய இவருக்கு, இச் சிறுதுளியைக் கூட விட் மனம் ஒப்புக் கொள்ள வில்லைத்தான். என்னாலும் பழய சம்பவத்தை எண்ணிப் பார்த்த போது ரோமங்கள் ஒருமுறை நிமிர்ந்தோடுங்கின. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் கூப்பன் விடயமாகப் பிடிபட்டு பத்தாயிரம் அபராதமும் கட்டியவர்,

முற்றத்திலே பாய்போட்டு வட்டமாக ஏழெட்டுப் பெண் கலிருந்து ‘சறுக்காலில்’ நூல் சுற்று வ தென்றால் பெரும் அலாதி. அவ்விடத்தில் ஒரு சில வினாடிகளுக்கிடையில் ஒரு மாநாடே பரிணமித்துவிடும். அதில் ஊர்ச் சம்பவங்களை அலசி ஆராய்வதென்றால் கேட்கவா வேண்டும். ஒரே சிரிப்பும் கும்மாளமும் தான்.

புலன்கள் கதையோடு என்னாலும் ஒரு கை இயந்திரமாகச் சுழல, மறுகை முன்னும் பின்னும் ஆடியபடி அகர கெதியில் செயற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். அந்த மாநாட்டுக்கிடையில் ஒவ்வொருவரும் ஐந்தோ, ஆறோ நூற்பிடிக்களைச் சமர் செய்து விடுவார்கள். அதிலும் காதரின் மனைவி ஆயிஷா வலு கெட்டிக்காரி. எல்லோரையும் விட அவளுக்கு ஒன்ற இரண்டு கூடுதலாகக்கான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

‘காதர்... காதர்...’

காசீம் மறைக்காரின் குரல் வட்ட மாநாட்டுக் களிரைச் சுற்று ஸ்தம்பிக்கச் செய்து விட்டது. இயந்திரமாய் இயங்கிக் கொண்டு, புலன்களை மாநாட்டின் சுவாஸ்தியத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்த ஆயிஷாவினால் குரலுக்குரிய ஆளை அடையாளம் கண்டு கொள்ளத் தாமதமேற்படவில்லை.

‘வாங்க மாமா..... வாங்க’

ஆயிஷாவின் கலிவான அழைப்பு மறைக்காயருக்கு ஆசுசையாக இருந்தது. அப்படிச் சொல்வதை அவர் விரும்பவில்லை. ஏன் அவளை உறவு பாராட்ட மனம் அசிக்கப்பட்ட தென்பதை அவர் முகம் தெட்டத் தெளிவாகக் காட்டியது. தன்னை ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு.....

‘நான் இங்க இருக்கவரல்ல. ரெண்டில ஒரு முடிவு பாக்கத் தான் வந்த. எவ்வளவு நாளாப் போச்சி இன்னுமியன் என்ற கணக்க முடிக்கவில்லையே! இவனும் ஒரு ஆம்புள்ளயா? இது தான் போகட்டும் இப்ப நான் பாவேத்தி ஒரு கெழமையாகுதே! இன்னுமியன் நெய்ய வரல்லையே!’

மறைக்காரின் கோபங்கள் ஒலி வடிவம் பெற்று ஒய்ந்தன. தன் ஆத்திரத் தனியுமட்டும் ஒரு பாட்டம் பாடித் தீர்த்தார்.

காதர் இவரிடம் நெய்யப் போகாததற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை. முன்னர் இவன் நெய்த பாவில் ஒரு சாரன் பழுதாகி விட்டதற்காக அப்பாவிற்குக் கொடுக்கவேண்டிய நூற்றி ஐம்பது ரூபாவிற்குப் பதிலாக நூறு ரூபாதான் கொடுத்தார்.

‘அவன் என்ற உப்பத் திண்டுதானே வளந்தவன். நேத்தய மழக்கி மழக்கி மெளச்ச நகரக் கொட்டக்கி ராங்கிய? இவன் இப்ப இன்மாவெல்லை ஹாஜியார ஊட்ட என்ன மதியில நெய்யப் போவான்’

கேள்விக் கணைகளை ஆயிஷாவின் மேல் அடுக்கடுக்காய்ப் பொழிந்து தள்ளினார்.

'நீங்க கூலியக் கொறச்சிப் போட்டயளாம் அதாலதான் அவங்க.....'

தன் திருவிளையாடல் அம் பலமாவதை விரும்பாத மரைக்கார் ஆயிஷாவின் பேச்சை இடைமறித்து வேறுதிசைக்கு மாற்ற முனைந்தார்.

'அத எல்லாம் உடு. நடந்த உட்டுப்போட்டு என்ற கூப்பண் கணக்க முடிக்கச் செல்லு. மாணம் மரியாத வேணுமென்டா பொலுது சரயுறத்துக்கு இடயில என்ற விசயம் முடியனும்'

மரைக்காரின் உறுமல் சத்தம் வீட்டுக்கு வந்துகொண்டிருந்த காதரின் செவிகளைத் திண்டத் தவறவில்லை.

'இதுவரையும் பொறுத்தது போதும். இண்டக்கி இவருக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்கத்தான் வேணும். செய்யுறதும் செஞ்சிட்ட வெள்ளத்தனம் பேசுரா' வா ய்க்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டான். அவன் மனம் வலுப்பெற்று, மரைக்காரின் பித்தலாட்டங்களை மடக்கும் துணிவு மனத்திண்ணம் பெற்றுத் துடியாய்த் துடித்தது.

'டேய் என்ற கணக்க முடிக்கதில்லையடா?'

'கணக்குப் பாத்தா நீங்க தான் பாக்கி தரவேணும். கம்மா போட்டுட்டு ஊட்ட போங்க: நாலு மனிசன் இதக் கேட்டானுகளென்டா காறித் துப்புவானுகள்'

'என்ன எதிர்த்துப் பேசறய் எலவடா? தந்த காசத் தாறத்துக்குப் பதிலா ஏமாத்தப் பாக் கிரய் என்ன? உன்னப் பொலிசில புடிச்சிக் குடுப்பன்டா.....'

இதற்கிடையில் அங்கு சனம் கூடிவிட்டது. 'தெருக்கத்து கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி' என்று

நினைப்பவர்களல்லவா சனங்கள். மரைக்காருக்கும் கா த ருக் கு மிடையில் சொற்போர் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

'ஓ..... போன மாதத்துக்கு முந்தின மாதம் பத்தாயிரம் கட்டியது அயத்துப் பொயித் தாக்கும்'

கூட்டத்தில் நடுவே நின்ற ஒரு இளைஞன் கூறினான்: அவனை மரைக்கார் தின்று விடுவது போல் ஒரு பார்வை பார்த்தார்.

கூட்டத்தை ஒருகணம் அவ தானித்த மரைக்காரின் கண்கள் அங்கு நின்ற ஒருவரின் கையிலிருந்த புதுக் கூப்பணில் பார்வை கொண்டது! அவ்வளவுதான்; அதற்குப்பிறகு அவர் நிற்க வில்லை. சொல்லாமற் கொள்ளாமல் போய்விட்டார்.

2

மடியிலிருக்கும் குழந்தையின் நெஞ்சைத் தடவிக்கொண்டிருந்தான் காதர். பக்கத்தில் வெற்றிலை ஒன்றும் தேங்காய் எண்ணெய்ப் போத்தலும் இருந்தது. குழந்தையோ மூச்சை வெளியிட முடியாமல் திணறித் திணறி இருமியது.

குழந்தை திண்ணம்போதெல்லாம் அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் கசியத் தவறவில்லை. மூன்று நாட்களாக இதே நிலையில் குழந்தையினைப் பார்த்தும் அவனுக்கு இதயம் துடித்தாலும், மருந்து வாங்கிக் கொடுக்க வக்கற்ற தன் நிலையை எண்ணி மனம் குமையத்தான் முடிந்தது. தினம் இரு சீவன்களுக்கு அரைவயிறு நிறைவதே பெரும் பாடாக இருக்கும்போது மருந்தும் ஒரு கேடா? கடனுக்கு மருந்து கொடுக்கும் பரியாரியார் பக்கீர் மட்டும் இல்லா விட்டால் அதோகதிதான்.

கொழும்பில் 'மல்லிகை'

ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரிகள்

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர் கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரே சன் வீதி. தொலைபேசி: 26712 காலை -9 மணிக்கு முன் பி. ப. 5 -மணிக்குப் பின் காணலாம்.

அடுப்படியிலிருந்து வந்த ஆயிஷா கையில் கொண்டுவந்த சட்டியில் எண்ணெய்யையும், சுற்றூர்த்தையும் போட்டுக் கரைத்து, வெற்றிலையை அதில் நனைத்து பிள்ளையின் நெஞ்சில் 'இளக்கம்' போட்டான்.

காதரின் குழந்தைக்கு வருத்தம் என்று கேள்விப்பட்டவுடன் காசும் மரைக்காருக்குச் சந்தோசம் தாங்கமுடியவில்லை. காரணத்தோடுதான்.

அவனுடைய கஷ்டத்தில் உதவி, காரியத்தை இலகுவாக முடித்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் காதரின் வீட்டிற்கு வருகிறார்.

'க்..... க்..... ம்..... ம்.....'

பிள்ளைக்கு 'இளக்கம்' மோடும் இருவரையும் தன்பக்கம் திருப்பி தரிசனத்தை அறிவிப்பதற்காக காசும் மரைக்கார் வேண்டுகிறேன் செருமிக் கொண்டார்.

மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கொளியில் ஆலை அடையாளம் காண அவர்களால் முடியவில்லை. திண்ணையில் வந்த போதுதான் யாரெண்டு கண்டு கொள்ள முடிந்தது:

'புள்ள... ஒங்க மாமாவிய வந்திருக்காங்க பாவெடுத்துப் போடு'

மனைவிக்குக் கட்டளை இட்டு அவள் பாய் கொண்டுவருவதற்கிடையில் அவர் திண்ணையிலே சம்மாரம் போட்டுவிட்டார்.

குழந்தைக்கு வருத்தம் என்று கேள்விப்பட்டிருந்தும் ஒன்றும் தெரியாதவர் போல் 'என்ன.. புள்ளக்கி வருத்தமா?' என்று கேட்டார். அன்றொரு நாள் கொம்பலுடன் போனதற்கும் இன்று சுகம் விசாரிப்பதற்குமிடையில் எத்தனையோ வேறுபாடு.

புனி பதுங்குவது பயத்திலா? இல்லையே..... பாய்வதற்குத் தானே..... காதர் தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டான்.

குழந்தையின் வருத்தம் மரைக்காயருக்கு உள்ளூர சந்தோசத்தைக் கொடுத்தாலும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளக் கூடிய நேரமா இது! முகத்தளவில் மட்டும் துக்கம் கோலம் போட்டது.

'மூன்று நாள் வந்த இருமல் இன்னமும் தீர்ந்தபாடில்லை; பக்கீரும் பரியாரிக்கிட்டதான் காட்டி, கடனுக்கு 'குளிர' வாங்கிக் குடுத்திரிக்கி'

'இருமல் பொல்லாத சாமனெல்லவ. நமக்கு வந்தாலே தாங்கிக்கேலுதில்லை. கொழந்தயன் எப்பிடி..... பரிசாரியார உட்டுப்போட்டு இங்கிலீசு வயித்தியந்தான் பாக்கவேணும். காசில்லாட்டி நான் தாறன். இந்த நேரத்தில அதுகும் உனக்கு உதவி செய்யாம வேருருக்கு நான் செய்யிறேன்..'

மரைக்கார் தன் வாருக்குள்ளிருந்த பல பச்சைத்தாள்களில் ஒன்றை உருவி காதரிடம் நீட்டினார். அவன் அதை வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. அவரிடம் பணம் வாங்கி வாங்கித் தான்

ஏமாந்து போனதை அவன் நினைத்துப் பார்த்தான்.

'நீ என்ன தயங்குறாய். கம்மா தாறன்னெண்ட? ஒனக்கு விருப்பமில்லாட்டி புதுக் கூப்பன நம்பிக்கைக்குத் தாவன். அப்படியுமில்லாட்டி வெலயாத்தா. போனமொறக் கூப்பனுக்கு நூறு ரூபா தந்தன், இந்த மொறக் கூப்பனுக்கு இமநூறு ரூபா தாறன் என்ன?' மரைக் கார்தம் மனக்கருத்தைப் போட்டுடைத்தார். வந்த காரியத்தைச் சொல்லிவிட்டு அவன் முடிவுக்காக எதிர்பார்த்திருந்தார்.

இப்பொழுதுதான் காதலுக்கு விசயம் தெளிவாக விளங்கியது. கூப்பனைக் கொடுத்துப்போட்டு, அரிசித்தட்டுப்பாடான காலத்தில் கிடந்த பட்டினி அவனுக்குத்தானே தெரியும் அதுவுமில்லாமல் அரைகுத்தல் சேவி கூடவும் கிடைக்குதே..... இந்த நிலையில் யாருதான்.....?

சிறிது நேரம் மெனனம் நிலவியது. பிறகு காதல் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக.....

'இந்தக் காச நீங்க தந்து என்ர புள்ளர வருத்தம் லேசாகாட்டித் தேவல்ல. என்ர கூப்பனுகள் விக்கத்துக்கும் நான் தயாரில்ல'

காசம் மரைக்காரின் முகத்தில் அசடு விழிந்தது. ஆனாலும் மனுசன் சமாளித்துக் கொண்டு.....

'கூப்பனில்லாட்டி நமக் கென்ன..... காச வேண்டன்'

'ஒங்கட காச வேணும். அல்லாட காவலாப் போய் வாங்க..... நீங்க.....'

'வேணாட்டி உடு..... நம்மட புள்ள எண்டுதான் பாத்தன்.

மரைக்காரின் கால்கள் விரைவு கொண்டன. ★

சாத்தானின் விழிப்பு

எங்கோ இருளில் உறங்கிய சாத்தான் விழித்தது.

இலைகள் உதிர்ந்து கோடுகள் வரைந்த மரத்தின் நிழலாய் வெறுமைக் கீதம் இசைத்தது.

இசையின் சுருதி இரத்தங் கக்குதல்—

விண் விண் ணென்ற வேதனைத் துடிப்பு. வீதியில் ஆயிரம் சித்திரம் வரைய அமைதி தனது ஆடையைக் களைந்தது.

ஆயிர மாயிரம் உன்னத இலட்சியம் ஓர் நொடிப் பொழுதில் உடைந்தது.

உலகெலாம் உயர்ந்த மானுடப் பண்பு தலைக்கீழ் தாழ்த்தித் தவிமையில் நடந்து.

அன்பும் நேசமும் அருகதை யிழக்க வதந்திகள் கற்புடன் வீதியில் வந்தன.

உடமைகள் எரிந்த சரம்பரில் உண்மைகள் ஊமைகளாயின—

சபா. ஜெயராசா

சேனை அழிகிறது!

பாண்டியூரன்

தாலியை ஈடுவைத்து தளவாடம் வாங்கியும், தோளிக் கருவாட்டுச் சுண்டலொடு சாப்பிட்டும், ஆடியில் காடுவெட்டி, ஆவணியில் தீகொளுத்தி வாடி அமைத்து மரவேர் புதர்பிடுங்கி சேனைப் பயிர்விதைத்துச் செப்பமாய் வேலியிட்டோம்.

கொத்துவே லிக்குள் குழிகள் பலகட்டி பத்திரமாய்க் காத்தும் பயிர்நிவு தீரவில்லை! ஆனைவெடி, சீனவெடி, மூலைவெடி சுட்டாலும் சேனை அழிவு சிறிதும் குறையவில்லை ஆனை வரவும் அடங்குவதாய் இல்லை மச்சான்!

எங்கள் பிரயாசை இப்படி வீணானால் உங்கள் திருநாட்டின் ஊர்செழிப்ப தெப்படி ஓய்! அங்கேபார் எங்கள் அயலெல்லாம் சோகம், கரியமலைக் காட்டுப் புலிகரடி யூடு அரிய வழிநடந்து ஆருயிரை ஈடுவைத்து ஒவ்வோர் கணமும் உழைக்கும் கரத்தாலே செவ்வைப் படுத்திவைத்த சேனைப் பயிர்நீரே.....!

கார்காலக் கூதலிலே கண்மணியின் பக்கத்தில் மார்மீது கைபோட்டு மருவும்..... துயில்நீக்கி பாம்போடு காவற் ப்ரணிற படுத்தெழுந்து சாம்பல் குளித்துக் சருகுண்ணி பிய்த்தெறித்து பட்டப் பகலிற் பகுத்திரமாய்க் காத்தாலும் சுட்டாயம் மாலிக் கருக்கலில் ஆனைவரும்!

பண்டாவும் நானும் பலநாள் கலைத்துநொந்தோம்! அண்டை முகம்மதுவும் ஆறுமுகம் டேவீட்டும் தொன்னை கிழியத் துரத்தி அலுத்தார்கள்! கண்ணில் விளக்கேற்றிக் கையில் நெருப்பேந்தி பண்ணிவந்த பாடு பயனற்றுப் போகிறதே!

ஆளுக் கொருதிசை, ஆளுக் கொருகுரல், ஆளுக் கொருபரண் ஆளுக் கொருவழி நானும் பிரிந்தால் நமக்குள் விடிவெங்கே.....? நானும் பயிர்நிந்தால் நாட்டில் மலிவே தோய்.....?

வானும் புனியும் வரவை உயர்த்துமெனில்
தீனுப் பொறியைத் திசையெட்டும் வீசிடுவோம்!
நாலு திசைப் பரணும் நம்முள் இணையுமெனில்
'கூ' வென் றெழும்பும் குரலில் இடி எழும்பும்!

***

தேனைப் புசிப்பதோ மந்தி? — மலர்த்
தேனீக்கள் யோசனை செய்வதோ குந்தி!
சோனையி னேத்துணை கொண்டு — இரு
சொந்தக் கரங்களில் சத்தியை மொண்டு
வானை அளந்திடும் மேட்டை — புதர்
மண்டிய ஈறல் வனஞ்செறி காட்டை
சேனைப் படுத்திய நாங்கள் — பயிர்
செப்பமாய்க் காப்பதை யார்தடுப் பாங்கள்.....?

மந்திகள் சோளம் முறிக்க — வன
மற்றைப் பறவை சுதிரைக் கொறிக்க,
அந்தியி லேகிளிப் பாட்டம் — வர
அன்றே அறுவடை யாகிடத் தோட்டம்,
பந்திக ளாய்வரும் பன்றி — நிலம்
பாறிட வேர்க்கட லைக்கெடக் குன்றி,
மந்தைக ளும்இடை யாய — மர
வள்ளி வறுதிலை கொச்சியும் சாய,.....
காவற் புரையிருந் தென்ன? — அசல்
காட்டு விறகில் தீ னுவளர்த் தென்ன.....?
நாவில் கவையுறும் யானை — வர
நாளும் இருளில் அழிந்திடும் சேனை!
பூவல் இடிந்திடும் நெஞ்சில் — பகற்
போற்றிற் பசியெழப் பொன்றுவம் தஞ்சி!
நோவ உழைத்துமென் கண்டோம் — அட
நுண்ணிதா யுன்கிற யானையை அண்டோம்!

***

ஆனை குரங்கு கிளி பன்றிக் கூட்டங்கள்
ஏனோய்! நம் பேற்றை இரையாக்கிக் கொள்ள... ..?
உழைக்கும் நமக் குள்ளே உருவாகும் சக்தி
விளைவிக்கும் நன்மை மிகவென் றறியோமா.....?

பட்டத்து அரசில்லை யானைப் பலனிவர
பட்டாளத்தில் யானைப் பந்திகளும் தேவையில்லை!
கண்ணிவைத்து யானைகளைக் கட்டி
தொழிற்பயிற்சி பண்ணிவைப்போம்!
தோழா! பயமின்றிச் சேர்ந்துடுக.
பன்றிகளை வெட்டிப் பகிர்ந்து புசித்திடுவோம்!
பச்சைக் கிளிகளுக்குப் பட்டாக தீர்த்திடுவோம்!
நச்சரிக்கும் மந்திகளை நற்பணியாளாக்கிடுவோம்!
பானை பொலியப் படைத்து, பகிர்ந்துண்ணச்
சேனை விளையும் சிறந்து!

அணுகுண்டுப் பிரயோகத்தைத் தடுக்க முடியுமா?

'சாணக்கியன்'

மனித குலத்துக்கு மிகவும் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்
படுத்தவல்ல ஓர் அணுகுண்டை அபாயத்தைக் குறைப்பதையும்,
ஆயுதப் போட்டியின் புதிய சுற்று உருவாகுவதைத் தடுப்பதை
யும் நோக்காகக்கொண்ட முக்கியமான சில பிரேரணைகளை சோவி
யத் ஜனாதிபதி வியோனித் பிரேஷ்னேவ் கிரெம்லின் புரட்சி விழாக்
கூட்டத்தில் தாம் ஆற்றிய உரையின்போது முன்வைத்தார். 'ஒரு
அணுப் பிரளயத்தின் அபாயம் இன்னும் முற்றாகத் தீர்க்கப்பட
வில்லை. ஆயுதப் போட்டி மேலும் மேலும் தீவிரமடைந்து வரு
கின்றது' என சோவியத் அரசு உலகின் ஏனைய நாடுகளின் அரசு
சாங்கங்களுக்கும் மக்களுக்கும் விடுத்துள்ள விண்ணப்பத்தில்
வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

எல்லா ரகமான அணு ஆயுதங்களின் உற்பத்தியை ஏக காலத்
தில் நிறுத்துவது பற்றி எல்லா நாடுகளும் ஓர் உடன்படிக்கையில்
கைச்சாத்திடுவது, தற்போது குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள அணு
ஆயுத தளபாடங்களை அணு எல்லைகள் படிப்படியாகக் குறைப்
பது, இவ்வாயுத தளபாடங்களை முற்றாக இல்லாதொழிப்பதனை
நோக்கி ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவது,
எல்லா வித அணு ஆயுத பரிசோதனைகளையும் தடை செய்வது—
இவையே சோவியத் ஜனாதிபதி தமது உரையின்போது முன்வைத்த
முக்கிய பிரேரணைகளில் சிலவாகும்.

இந்தப் பிரேரணைகளின் முக்கியத்துவத்தையும், பயனூர் தன்
மையினையும் பட்ச பா தமற்ற எந்த ஒருவராலும் உணர்ந்து
கொள்ள முடியும், அத்துடன், இராணுவ ரீதியில் வேறெந்த
நாடொன்றின் மீதும் மேலாதிக்கை செலுத்தும் நோக்கம் சோவி
யத் யூனியனுக்கு இல்லை என்பதையும் இவை உணர்த்துகின்றன.
சோவியத் யூனியனின் நண்பர்கள் மட்டுமன்றி, மாஸ்கோவிலிருந்து
வருகின்ற ஒரே காரணத்துக்காக எதையும் எதிர்க்கப் பழக்கப்
பட்ட பலர் கூட சோவியத் ஜனாதிபதியின் இந்த சமாதான முன்
முயற்சிகளை வரவேற்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர். இதிலிருந்து சோவி
யத் பிரேரணைகளின் எதார்த்த பூர்வமான, காத்திரமான,
காலோசிதமான தன்மையினை ஒருவரால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

'லண்டன் டைம்ஸ்' முதல் 'நியூயாக்கர் டைம்ஸ்' வரை—
பிரான்ஸின் 'லீ மட்டின்' முதல் ஜப்பானியப் பத்திரிகையான
'ஆஷாஸ்' வரை உலகப் பத்திரிகைகள் சோவியத் பிரேரணைகள்
அண்மைக் காலத்தில் இணக்க அனுமதிக்கொள்கைக்கும், ஆயுதப்

போட்டி நிறுத்தத்துக்கும் பெரும் பங்குப் பணியினைச் செய்வன வாக உள்ளன என வர்ணித்துள்ளன.

ஐ. நா. பொதுச் செயலாளர் கேர்ட் வால்டெய்ம் உட்பட ஐ. நா. வட்டாரங்கள் பலவும் சோவியத் சமாதானப் பிரேரணைகளை வரவேற்றுள்ளன. பல விஷயங்களில் சோவியத் யூனியனுடன் உடன்பாட்டிலாத நாடுகளின் உயர் மட்டப் பிரமுகர்கள் கூட சோவியத் பிரேரணைகளின் தன்மையைப் புரிந்து கொண்டு, இவற்றினை வரவேற்றுள்ளனர். உதாரணமாக, அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜிம்மி கார்ட்டரும், ராஜாங்கச் செயலாளர் ஸைரஸ் வான் ஸும் ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்துவது பற்றி ஜனாதிபதி பிரேஷ் னேவ் கொண்டுள்ள கரிசனையையும் கவலையையும் தாமும் பகிர்ந்து கொள்வதாக கூறியுள்ளனர். கிரெம்ஸினில் ஜனாதிபதி பிரேஷ் னேவ் முன்வைத்த சமாதானப் பிரேரணைகளை அனுப்பிச்சோதனை ஒட்டுமொத்தமாகத் தடை செய்யும் மார்க்கத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரயத்தனம் என வான்ஸ் வர்ணித்து வார்.

சோவியத் பிரேரணைகளை அமெரிக்கத் தலைவர்கள் இவ்வாறு சாதகமான முறையில் அணுகுவது உற்சாகத்தைத் தருவதாக உள்ளது ஜெஸியா வியனா மகாநாடுகளில் கலந்துகொள்ளும் அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் இந்தச் சாதகமான போக்கினைப் பயன்படுத்தி சமாதானப் பிரேரணைகளைச் செயல்பூர்வமாக்குவதற்கு மனப்பூர்வமாக முன்வர வேண்டும். ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்துவதற்கும், ஓர் அணு பிரளயத்திலிருந்து மனித குலத்தைக் காப்பதற்குமான எந்த ஒரு பிரயத்தனத்துக்கும் தனது தீவிர பங்கினைச் செலுத்துவதற்கு மாஸ்கோ தயாராகவுள்ளது என்பதை ஒருவரால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நகைச்சுவை உலகில்
தனித்துவச் சங்கிகை

சீர்திருநெல்

தொடர்ந்து படித்துப் பாருங்கள்

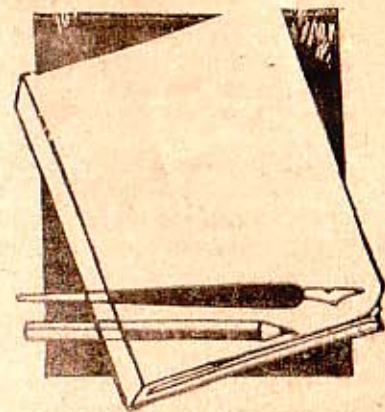
ஈழத்துச்

சிறுகதை வரலாற்றில்

இலங்கையர்கோனின்

பாத்திரம்

க. நாகேஸ்வரன்

பதினெட்டாம், பத்தொன் பதாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணிகள் தமிழ்ப் புனைகதை வரலாற்றினையும் பாதித்திருந்தது. மேலைப் புலத்தோரினதும் — ஆண்ட இனத்தவர்களினதும், மேலாதிக்கத்தினால் தமிழ் நாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க சமூக மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று. ஆங்கிலக் கல்வி, புதிய மத்தியதர வர்க்கம், கல்வி வல்ல உயர்ந்தோர் குழாத்தினர் — தேசிய உணர்வு, விதேசிய வெறுப்பு என்ற வகையில் பரந்து பட்ட தோற்றப்பாடுகள் எழுவது ஒரு காலகட்டத்தில் தவிர்க்க முடியாத குணம்சங்களாயின. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப கால கட்டங்களில் 'தேசியத்தின் எழுச்சி' வலுவேகமாகப் பரிணமித்ததோடு அவ் எழுச்சியினைச் சுமந்து செல்லும் வாகனங்களிலொன்றாக உரைநடை மிளிர்வாயிற்று. வாகடம் முதல் வானசாஸ்திரம் வரை 'கவிதை'யில் பேசப்பட்ட விடயங்கள் யாவும் காலத்தின் தேவையையும், மாற்றத்தினை யும் ஒட்டி நெகிழ்ந்து புதிய

மனடகாபலிய 'உரைநடையில்' விவரிக்க வேண்டிய போக்கு தவிர்க்கவியலாதவாறு ஏற்படலாயிற்று. இலேசாக விளங்கிக் கொள்ளவும், நுணுக்க விபரங்களைச் சித்திரிக்கவும், சுட்டிக் காட்டவும், தருக்கரீதியாக விளங்கக் கொடுக்கவும், நிகழ்ச்சிகளை யதார்த்தமாகவும்; வில் தாரமாகவும் தெரிவுபடுத்தவும்; மெல்லுணர்வுகளை மானசீகமாகக் கையாளவும் தக்கதொரு சாதனமாக உரைநடை அமைந்தமை பல வழிகளிலும் புனைகதைகளின் உருவத்திற்கும்; உள்ளடக்கத்திற்கும் முழுமை கொடுத்துப் படைக்கக் கூடிய வலுவினைக் கொடுத்த காரணங்களாயின. இந்தப் பணைப்புலத்திற்குள் தமிழில் 'நவீன புனைகதை'யின் தோற்றம் ஆரம்பமாகின்றதெனலாம்.

சிறுகதைத்துறை நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்டுள்ள ஒரு துறையல்ல நா வ லின் தோற்றத்தின் பின்புதான் சிறுகதை பற்றிய விழிப்பு ஏற்பட்டது. ஆற்றலெக்கியமாகவோ அல்லது ஆக்க இலக்கிய

வகையிலோ முதன் முதலில் சிறுகதை எழுதப்பட்டதல்ல. பிறமொழிக் கதைகளை மொழி பெயர்த்தாலும், பழைய கதைகளுக்குப் புதுமெருகு கொடுத்து எழுதுவதுமே பொதுவாக ஆரம்பகால நடவடிக்கைகளாயமைந்தன. தனித்தியங்கவியலாத சிறுகதையாசிரியர்கள் மக்களோடு மக்களாக நின்று இலக்கியம் படைக்க முற்படும் பொழுதுதான் 'புதிய சூழ்நிலையாலேற்படும் நடைமுறைகளையும்' 'மனித இன்னல்களையும்' மனப்பதையின் தேவையையும், உய்த்துணர்ந்து அனுபவிக்கமுடியும். இதனால் உரைநடையில் விரிவும், விசாலமும் ஏற்படவே தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பல துறைக் கலப்பும் ஏற்பட்டது. இதனால் சிறுகதை இலக்கியமே விசாலித்தது என்று கூறலாம். வங்க, இந்திய விழிப்புணர்ச்சியும் போராட்டங்களும் சிறுகதையின் கால்கோளுக்கு நிலைக்களங்களாயின. பங்கிம் சந்திரசட்டர்ஜி, சரத்சந்திரர், தாகூர், பாரதி போன்றோரே முதன் முதலில் சிறுகதை பற்றிய எண்ணமுடையோராயிருந்தனர். தமிழ்ச் சிறுகதைத் தந்தை எனப்படும் வ. வெ. சு. ஐயரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட சிறுகதைத் துறையே உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும், உத்திவகைகளிலும், சிறப்புடையனவாயும் ஜீவனுள்ளனவாயும், தரத்திலும் நல்ல சிறுகதைகளைப் படைத்த பெருமை வ. வெ. சு. ஐயரையே சாரும்.

நவீனகாலச் சிறுகதை பல்வேறு புறவுலகத் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகவேண்டி இருக்கிறது. அகவுணர்வுக் காட்சிகளைக் கற்பனையாகவும் — அகஸ்மாத்தாகவும் கூறிவந்த அதே நேரம் உளவியல், பாலியல் போன்றவற்றின் கலப்பினால் மேலும்

பாதிக்கப்படலாயிற்று. இத்தன்மைகள் தனித்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் மட்டுமே தோற்றம் பெறவில்லை. 'ரேஸ்கிம் கோல்ட் வெல்' என்ற அமெரிக்க நாவலாசிரியர் தமது படைப்புக்களில் உளவியலின் தாக்கமும், ஆண் பெண் உறவுகளில் குறிப்பாக அவர்களது உறவில் உள்ளூர ஏற்படக்கூடிய ஆழமான உணர்ச்சிகளையும் கூர்மையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உளவியலினூடே பாலியல் இரண்டறக் கலந்தபோது மனிதன் மனதின் அடித்தளத்தில் உள்ள மானசீக உணர்ச்சிகள் யாவும் வெளிக்கொணர்ந்து காட்டக்கூடிய வகையில் சிறுகதைகள் எழுலாயின. மணிக்கெடி எழுத்தாளர்களில் கு. ப. ரா., மௌனி, சிதம்பரசுப்பிரமணியன் என்போரும் கு. அழகிரிசாமி, தோ. மு. சிதம்பர ரகுநாதன், லா. ச. ராமாமிர்தம், எம். பி. வெங்கட்ராமன், பி. எஸ். இராமையா புதுமைப்பித்தன் என்போரையும் வகைமாதிரிக்குக் காட்டலாம். இவர்களுள் புதுமைப்பித்தன் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியவர்களில் ஒருவராவார்.

1930-க்கும் 1940-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் மணிக்கொடி என்றும் பத்திரிகை சிறுகதைத் துறையில் புதுப் போக்கையும், விழிப்புணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. கிட்டத்தட்ட அதே காலகட்டத்தில்தான் ஈழத்திலும் எழுத்தாளர்கள் அத்துறையில் பிரவேசித்தனர். அவர்களுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள் மூவர். கலாபூர்வமான சிறுகதைகளை முதலில் எழுதியோர் சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன் ஆகியோர். சோ. சிவபாதசந்திரம் போன்றோரும் சிறுகதை இலக்கிய முயற்சிகளில்

ஈடுபட்டபோதும் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளாகவும், மூலவர்களாகவும், பிதாமகர்களாகவும் விளங்கிய இவர்களுள் இலங்கையர்கோனின் பாத்திரம் தனித்துவமானதெனலாம். இவர்களது சிருஷ்டிகளுக்கு தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளான கலைமகள், கிராம ஊழியன், சரஸ்வதி, பாரத தேவி என்பனவும், ஈழத்துப் பத்திரிகைகளான ஈழ கேசரி, மறுமலர்ச்சி, வீரகேசரி, தினகரன் முதலியனவும் இடம் அளித்தன—களமாயின. இவர்கள் கதைகளில் ஈழத்தின் பழைய சம்பவங்களும், காதல் விடயங்களும், மன அவசங்களும், ஆண் பெண் உறவு நிலையும் ஆக உணர்வுப் போராட்டமும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

ஆண், பெண் உறவு நிலையில் ஏற்படும் மனவுணர்வுகளைச் சித்திரிப்பதில் இலங்கையர்கோன் வல்லவர். அவர்களின் கதைகள் பலவற்றில் ஆண், பெண் உறவு நிலையில் ஏற்படும் இன்பச் சுவையே மேலோங்கி உள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையேயும், மீனவர், விவசாயிகள், போன்றோரிடமும் எழுத்தாளர் தோன்றிப் புதிய பார்வையுடன் தத்தம் வகுப்பினரின் வாழ்வுக் கஷ்டங்களையும் அபிவிருத்திகளையும் சிறந்த முறையிலே தம் கதைகளில் பிரதிபலித்துக் காட்டினார். மெல்லுணர்வும், உணர்ச்சியும் செறிந்த கதைகளே இலங்கையர்கோனின் கதைகளெனலாம். இலங்கையர்கோன் வெறுமனே கதை மட்டுமே எழுதவில்லை. அதை ஒரு கலைப்படைப்பாகவே தூய சிருஷ்டியாகவே ஆக்க முனைந்துள்ளார். உண்மையாகவே வாழ்ந்த மனிதன் ஆன்மாவைப் பொதிந்துள்ள போர்

வைகளை முற்றும் களைந்துவிட்டு அதன் இயற்கைச் சொருபத்தை நன்கு வெளிக்காட்டி அமைத்த பாத்திர சிருஷ்டி விசேஷங்களை யே இலங்கையர்கோன் செய்துள்ளார் என்று கூறுவது பொருத்தப்பாடுடையதே. பௌதிக ஐட—புற உலக சம்பந்தமானவற்றினால் சாதிக் கூல் அக உலகால், உணர்ச்சியால், அன்பினால் சாதிக்கப்படும் காரியங்களிலும், மனத்தினால் அக உலகால், உணர்ச்சியால், அன்பினால் சாதிக்கப்படும் காரியங்களில் அதித பற்றும், அசைவற்ற நம்பிக்கையும் கொண்டுள்ளவர். இலங்கையர்கோனின் இப்பண்புகள் அவரது கதைகளிலும் இழையோடிச் செல்வதைக் காணலாம். தனிமனித மனவுணர்வின் கட்டவிழ்த்த நிலையிலான உறவுகளை எடுத்துக் காட்டுவதிலும், மனித அடிமனத்தில் பீறிட்டெழும் காம உணர்வின் — உறவின் துடிப்பு, எழுச்சி, வீழ்ச்சி என்பனவற்றையும், தாம்பாத்திய குடும்ப உறவு நிலைகளின் மேடுபள்ளங்களையும் சித்திரிப்பதில் வல்லவர் அவர். இப்பண்பு அவரது சமகாலத் தமிழக — மேலைப்பல இலக்கிய கர்த்தாக்களிடமும் வீரணித்திருந்தது. மனித மன மெல்லுணர்வின்மீதும், பாலியல் மன விகாரங்களையும் நாகுக்காகச் சித்திரிப்பதில் வல்லவர். இதனற்றான், இலங்கையர்கோனின் பாத்திரங்கள் உணர்ச்சியின் அடிமைகள் என்ற பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள். உணர்ச்சிகளின் இயல்புக்கங்களில் வழி நடத்தும் பண்பு கதைகளின் காணப்படுகிறது. இன்பத்துக்கும், துன்பத்திற்கும் உணர்ச்சியே பிரதானம். சுருங்கக் கூறின் தனிமனித பாத்திரங்களும் அவர்களிடையே இயல்புகளும் உணர்ச்சிகளும் தான் இலங்கையர்கோனின் கதைகளின் தலையாய பண்பு எனலாம்.

'உணர்ச்சி வாயிலாக வாழ்க்கையைப் பார்ப்பதே கலை' என்று பிரெஞ்சுப் பேராசிரியர் எமிலிஜோலா குடுப்பிடுவதையும், 'உள்ளத்தை உணர்ச்சி வழியில் இயக்குவதே கலை' என்ற தோமஸ் டிகுவின்சி கூறுவதும் இலங்கையர்கோனது சிறுகதைக் கலைக்குப் பொருந்தும். உணர்ச்சி, சுற்பனை, வடிவம், கருத்து ஆகிய நான்கு சிறுகதைக்கு இன்றியமையாதன. இலங்கையர்கோனது சிறுகதைகள், புதுமைப்பித்தன் கூறுவது போல 'மனித சித்தத்தைச் சித்திரமாகத் தீட்டும் இலக்கியமாக' விளங்குகின்றன. கு. ப. ரா., பிச்சமூர்த்தி ஆகியவர்களைப் போலவே இலங்கையர்கோனும் ஆண் பெண் உறவு சம்பந்தமான பொருளில் அதிக ஈடுபாடுள்ளவராக இருந்தார். 'பூரண சுகம் தசையுடன் தசை சேரும் பொழுதுதான் ஏற்படுகின்றது. மிதுனங்களின் சேர்க்கையே எல்லாவற்றுள்ளும் ஆதார சுருதியாக இருக்கின்றது என்பது இலங்கையர்கோனின் தத்துவம்' என்று பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் எழுதியுள்ளமை (புதுமை இலக்கியம்: மலர் 1962) நோக்கத்தக்கது. ②

'இவரின் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் மனவுணர்ச்சிகளையும் சம்பவங்களையும் உரையாடல் மூலம் நகர்த்திச் செல்வதாய் அமைந்திருப்பதால் இவற்றில் நாடகப்பண்பு மிகுந்திருப்பதைக் காணலாம்' என்கிறார் செம்பியன் செல்வன்.

'இலக்கியங்கள் தம்மைத் தாங்கும் மண்ணில் எழ வேண்டும்' என்ற தோமசுனின் கூற்றுக்கு இலங்கையர்கோன் உதாரண புருஷர். இதற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதாக அமைகிறது

கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி அவர்களது கூற்று.

யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பதில் இலங்கையர்கோன் மற்றையோரை விஞ்சிவிட்டார் என்று கூறல் வேண்டும். (மல்விகை நவம்பர் 1974, பக். 22) என்றது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே.

1961-ல் வெளியான இலங்கையர்கோனின் கதைகளின் 'வெள்ளிப் பாதசரம்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி அவர் வாழ்ந்த காலத்தில், பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் வெளியான கதைகளின் புத்தக உருவமே யாகும். இதிலுள்ள கதைகளைச் சரித்திரக்கதை. இதிகாசக்கதை, சொந்தக் சுற்பனையோடு படைத்த சிறுகதைகள் என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அனுலா, சிசிரியா, யாழ்பாடி என்பன வரலாற்றுக் கதைகள். மரியாமதலேனா, மேனகை, தாய் முதலியன இதிகாசக்கதைகள். வெள்ளிப் பாதசரம், மனிதக் குரங்கு, தாழை நிழலிலே, சக்கரவாகம், நாடோடி, மச்சான், துறவியின் துறவு, முதற்சம்பளம் என்பவை சமூகக்கதைகள். இவரது கதைகளைப் பற்றிக் கூறிய 'சிற்பி',

'பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து நோக்கும்போது வெள்ளிப் பாதசரம், மரியாமதலேனா, மணப் பரிசு' ஆகியவை அவருடைய உன்னத சிருஷ்டிகள் என்பது என்கருத்து' என்று கூறியுள்ளார். (கலைச்செல்வி, மார்ச்சு 196, பக். 43)

'யாழ்ப்பாடி ஒரு குருடன் எனச் சாதாரண வியாசம் போல எழுதாமல் சிறு

கதைக்குரிய காம்ப்ரியத் தோடு அவர் எழுதியுள்ளதை இப்போது வரசித்தாலும் இரசனையாயிருக்கிறது' என்று கூறுகிறார் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன். (மல்விகை, நவம்பர்—டிசம்பர் 1969, ப. 21)

கதைகளுக்கு ஏற்றற்போல நடைமையும, சொற்பிரயோகங்களையும் மாற்றி அதனால் கதைக்கு உயிரூட்டியவர் இலங்கையர்கோன். சரித்திரக்கதைகளில் உயர்ந்த தமிழைக் கையாண்ட அவர் சமூகக் கதைகளில் தேவையும, இடமுமறிந்து யாழ்ப்பாணக் கொச்சையைப் புகுத்தி அதற்கு இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளார்.

'கொஞ்சம் கவனமாக வாறத்துக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு ஊதாரி நாய்!' என்ற வெள்ளிப் பாதசரக் கதையில் செல்வையாவின் வரிகள் சிரஞ்சீவித்துவம் வாழ்க்கப்பெற்ற வரிகள் என்றே கூறவேண்டும். இப்பொழுதும் சனக்கும்பலில் இழுப்பிரப்பும் மக்கள் இதுபோன்ற திடீர் எச்சரிக்கைகளை நாராசமாகப் பாய்ச்சுவதைக் காணலாம். குறிப்பாக நல்லூர் உற்சவ காலத்தில் நிரம்ப உதாரணம் கூறலாம் — காணலாம்;

முதற்சம்பளம், சக்கரவாகம், ஆகிய கதைகளில் உபயோகித்த கொச்சைச் சொற்களும் கவனிக்கத்தக்கவை.

'இலங்கையர்கோனின் கதைகளில் ஒருவித நனிமை மென்மை காணப்படுகின்றது: உட்பொருளில் மட்டுமல்லாது உருவத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்தியவர் இவரே' என்ற 'சிற்பி'

யின் வாசகங்கள் புகழுரைகளல்ல.

மிக மோசமான ஒரு கருவை எப்படிச் கலை நயத்தோடு மூடி மறைத்து எழுதலாம் என்பதற்கு அவரது மனிதக் குரங்கு என்ற கதை உதாரணமாகும். அதில் ஒழுக்கம் தவறிப்போகும் ஒரு பெண் பாத்திரத்தை அறிமுகப்படுத்தும் அழகு சுவாரச்யமானது.

'திருமண ஓலையில் அவள் பெயர் சிவசாம செளந்தரி அம்மாள் என்றுதான் கண்டிருந்தது. திருமணத்திற்குப் பின் ஒருநாள் அவள் என்னைத் தன் வீட்டிற்கு மத்தியான போசனத்திற்கு அழைத்திருந்தாள். நான், அவள் சிவத்தைத் தவிர்த்து விட்ட 'காம செளந்தரி' என்பதைக் கண்டுகொண்டேன்.

இவரது சிறுகதைகளில் வரும் சிவசாம செளந்தரி, அம்மா, நாகம்மா என்ற பெண் பாத்திரங்களும் தனிமுத்திரை பெற்றுத் திகழும் பாத்திரங்களே. வெள்ளிப் பாதசரத்தில் நாகம்மாவைப் பார்த்தால்,

'வாய் ஓயாது தன் கணவனுக்கு ஏதே சொல்லிக் கொண்டு சென்றாள். ஐந்து வயதுச் சிறுமியைப்போல முழங்கால் தெரியும்படி தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு வீதியை சுற்றி ஒரு கெந்தல் போட வேண்டும் போல் அவளுக்குத் தோன்றியது' அவளுக்குக் கொஞ்ச அடக்க ஒடுக்கம் வேண்டும் என்பதற்காகவும், பாதசரத்தைத் தொலைப்பதற்கு அறிகுறி என்பதை இலங்கையர்கோன் பூடகமாக உணர்த்திவிடும் பண்

பில் இக்கதை வரிகள் அமைந்துள்ளன.

யாழ்ப்பாடியின் விரல்கள் யாழை மீட்டத் தொடங்குகின்றன. அவன் எழுப்பும் தெய்வீக பேரிசையை இலங்கையர்கோன் தமது மந்திரச் சொற்களால் அற்புதமாகச் சித்திரிக்கிறார். 'யாழ் நரம்புகளின் இயக்கம் ஒலியின் அலைகளாய், நாதக் கடலாய், இசையின் சாகரமாய், இன்பத்தின் பிரளயமாய் முடிவடையும். முடிவே அதற்கு இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அணுக்களாய், கண்டங்களாய், உலகங்களாய், அண்டங்களாய், பேரண்டங்களாய் முடிவடைகிறதோ அல்லது அப்பாலும் போகின்றதோ யாருக்குத் தெரியும்.

மேனகையில், 'ஸ்வாமி உண்மையான தேவலோகம் இன்றே எனக்குக் கிட்டியது. இது என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும். மேனகா, சுவர்க்கம் என்று எங்கெல்லாமோ தேடிய லைந்தேன். உடலை வருத்தினேன். இன்று என் கனவுகளின் அவற்றைப் பிழிந்து சமைத்தது போன்ற எழிலுடன் நீ எங்கிருந்தோ வந்தாய் சுவர்க்கத்தைச் சுமந்துகொண்டு. இனி நான் வேறு சுவர்க்கம் வேண்டேன்' என்று பெண்ணினது விரகதாபத்தின் முடிவினைச் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இலங்கையர் கோனினது 'நாடோடி' வரலாற்றையோ இதிகாச புராணங்களையோ நிலைக்களமாகக் கொள்ளாத விடத்தும், சென்ற நூற்றாண்டிலே எப்போதோ நடைபெற்றது போலக் கற்பனை பண்ணி எழுதியது. 'தாய்' என்ற கதையில் யேசுகிறிஸ்துநாதர் சிலுவை ஏறிய கால மேரியனை அடைந்த துயரினை உருக்கத்து

டன் சித்திரிப்பது. 'வாழ்க்கை இன்பமயமானதே. ஆயினும் துன்பமும் வாழ்க்கையிலில்லாமலில் என்பதையும் இலங்கையர்கோன் உணர்ந்திருந்தார். இந்த இடத்தில்தான் இலங்கை கோனினுடைய சிறுகதைக்கும், ஏனைய உலகச் சிறுகதைகள் பலவற்றிற்குமிடையில் ஒரு ஒற்றுமையைக் காணமுடிகின்றது. 'உலகச் சிறுகதைகள் பெரும்பாலான சோகரசம் துன்பியன. மனித அவலத்தைக் காட்டுவன என்ற கோட்பாடு வலுப்பெறுகிறது' என்ற வகையில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி (சிலந்தி வயல் முகவுரையில்) அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

'உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் எழுந்த சிறுகதைகளிற் பெரும் பாலானவை துன்பச் சுவை தோய்ந்தனவாய் இருப்பது இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கது என்ற வரிகள் இலங்கையர்கோனுக்கு விதிவிலக்கல்ல'

வெள்ளிப் பாதசரத்தில் ஆக ஏழு கதைகளே பழைய கருத்துக்களுக்குக் கதையுருவம் கொடுத்துள்ளனார். ஆங்கில இலக்கியங்களையும், சாங்கத மொழியையும், பழந்தமிழிலக்கியங்களையும் கற்ற உணர்விலிருந்து இக்கதைகள் உருக்கொண்டுள்ளன. வசன வளமும் இலட்சிய நோக்கும் வருணனைச் சிறப்புமே இக்கதைகளின் மூலாதாரங்களாகும்

சொந்தப் படைப்புக்களால் மாத்திரமன்றி விடியாத இரவு, வெறுநிகனவு, அந்த முத்தம், கூத்து, நீலக்கண்கள், குயிலும் ரோஜாவும் முதலான பிற நாட்டுக் கதை மொழிபெயர்ப்புக்களாலும் அவர் தமிழ்மொழியை அணிசெய்துள்ளார்.

கதைப்போக்கு, பாத்திர வர்ணனை, உரையாடல் என்பவற்றினூடாக வாசகனை ஈர்க்கும் இலங்கையர்கோன் தமக்கென ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைக் கொண்டிருந்தார். அதுவே அவரது சிறுகதைகளிலும், பரிணமித்துள்ளது. மானிட வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சங்களில் தெள்ளிய பார்வையினடிப்படையில் கற்பனைச் சிருஷ்டிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். கற்பனைக்கு ஊட்டமும், ஜீவனும் அளிப்பது வாழ்க்கையனுபவம். சிறுகதையாளன் வாழ்க்கையுண்மைகளையும், அனுபவங்களையும் கூர்ந்து நோக்க வேண்டும்.

'பல சிறுகதையாளர்களுக்கு வாழ்க்கையில் தீட்டிய ஷண்ய வக்கிர நோக்கு வேண்டும்'

என்று ரகுநாதன் குறிப்பிடுவதையும் இக்கருத்தின் அழுத்தம் சுருதி குறிப்பிட்டுக் கொள்வதவும் பொருந்தும். கவனமாகவும், கண்டிப்பாகவும், திருத்தமாகவும் நோக்க வேண்டும். எத்தகைய சிருஷ்டியும் மானிட இயல்பின் முக்கிய அம்சங்களின் தெள்ளிய பார்வையின் அடிப்படையில் அமைந்து இருந்தாலன்றிக் கவராது. அத்துடன் தானே அதுவாக மாறித் தனது அனுபவ நோக்கினையும் கூறுதல் வேண்டும். ஆகவே அவன் பாரீக்கும் விடயங்கள் யாவும் அவன் சிருஷ்டிக்குரிய மூலப் பொருள்கள் -- கதாசிரியன் விஷயங்களின் வெளித் தோற்றத்தை மட்டும் நோக்கவில்லை. அவன் பொருள்கள் முழுவதையும் முழுமானுடனையும், மனம், உயிர், உடல், விழி, நோக்கு, குணம் இவற்றையும் நாடி நோக்குகிறான். இவ்வகையில் இலங்கையர்கோனினுடைய தனியியல்புகளும் -- ஆளுமையும் அவரது

தமிழ் மொழி அமைதி

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 12 — 00

[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி — 75

இந்தியா, மலேசியா 20 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

கதைகளுக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கின்றது எனலாம்.

மொத்தத்தில் இலங்கையர்கோனுடைய சிறுகதைகள் கதைப் போக்கிலும், பாத்திரவார்ப்பிலும் பாத்திரங்களை முழுமையடையச் செய்த பண்பிலும், வர்ணனையிலும், உரையாடல்களிலும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உணர்ச்சியும், ஜீவனும், உயிர்த்துடிப்பும் விளங்கும் வகையில் பாத்திரங்களை மேதைத் தன்மையுடன் சிருஷ்டித் தன்மையிலுமே ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் தனியிடத்தைப் பெற்றுள்ளார். இலங்கையர்கோனின் ஆளுமையும், தமிழியற் பற்றும் அவரை மேலும் ஒருபடி உயர்த்திச் சிறுகதை வரலாற்றில் தலையாய பாத்திரமாகச் செய்துவிட்டதென்று கூறுவது பொருந்தும். *

த. வர்ணகுலேந்திரன்

அவலங்கள்

மணிக்கூட்டு வீதியில் கால் கள் நிலை கொள்ளாமல் பரக்கின்றன. கடைசி பஸ்சைத் தவறவிட்டு விடுவேனோ என்ற பயம். பஸ்சைத் தவறவிட்டால் வீட்டுக்கு நடைதான். மூச்சு வரங்குகிறது. ஓட்டமும் நடையுமாக பஸ் நிலையத்தை அடைகிறேன்.

வழக்கத்திற்கு மாறாக இன்று பஸ் நிலையத்தில் சனங்கும்பல் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. கடைசியாகப் புறப்படும் பஸ்கள் இன்னும் நிலையத்தை வந்தடையவில்லை. முகத்திலும் கழுத்திலுமாக அரும்பி நிற்கும் வியர்வையைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டே பஸ்நிலையத்தை ஒரு நோட்டம் விடுகிறேன்.

'அதென்ன கூட்டம்? யாரையோ சனங்கள் மொய்த்துக்கொண்டு நிற்கிறார்களே?'

'ஏதாவது 'பிப்பாக்கட' சமாச்சாரமாக இருக்கலாம்'

ஒரு பெண்ணின் குரல்கேட்கிறது யாரையோ திட்டிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

'நமக்கென்ன? நடுத்தெருவில் இப்படி எத்தனையோ நடக்கும். யாரோ அவள் வாயைக் கிளறிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கு

றார்கள். அவளின் தூஷண வார்த்தைகள் உச்சஸ்தாயியை அடைகின்றன.

'என்ன என்றுதான் பார்ப்போமே' மனம் உளைச்சல் எடுக்கிறது. கூட்டத்தை நோக்கி நடக்கிறேன்.

அவளைச் சுற்றி முழுக்காற் சட்டைகள், வேஷ்டிகள், சாரங்கள் அவளைச் சீண்டிவிட்டு அவளின் வார்த்தைகளை ரசிக்கச் சிலர். பெண்களின் ரட்சகர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளும் சிலரின் அனுதாபப் பேச்சுக்கள்.

கூட்டத்தை விலக்கித் தலையை நீட்டுகிறேன்.

அவள் ஒருகாலை நீட்டி, ஒருகாலை மடக்கி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

சாராய நெடி முக்கைத் துளைக்கிறது. மட்டமான சாராயம் போலும்.

பேச்சு யாரோ 'அவனை'ப் பற்றியதாக இருக்கிறது.

'ஏதோ 'வியாபாரத்' தகராறு இருக்க வேண்டும்'

நான் சுவாரசியமின்றித் திரும்ப முனைந்த போது அவள்

முகத்தில் என் கண்கள் நிலைகுத்தி விடுகின்றன.

ஓ..... இவளா?

முனையில் மின்னல் தட்டுகிறது. ஒளிச் சிதறல்களாக நினைவுச் சிதறல்கள்...

2

இன்று காலையில் பெரிய கடை வீதியால் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன். சன நடமாட்டம் அதிகரிக்கத் தொடங்காத வேளை. புதிய சந்தைக் கட்டிடப் படிவங்களுக்கு அருகிலும் பூட்டப்பட்டிருக்கும் கடை வாயில் களிலும் காலைக் குளிரில் விறைத்துப்போயிருக்கும் மனித உருவங்கள் கண்ணில் படுகின்றன. அவர்கள் அருகில் சுருண்ட கிடக்கும் பிஞ்சுக் குழந்தைகள். நெஞ்சில் ஏதேதோ உணர்வுகள் குமைகின்றன.

'தெருக் கோடியிலே பிறந்து தெருக் கோடியிலே வாழ்ந்து தெருக்கோடியிலே சாகும் இந்த அவல உருவங்களின் உள்ளே 'ஆத்மா' என்ற ஒன்று உண்டு என்று யாராவது நினைத்துப் பார்க்கிறோமா? இயற்கை தந்த பனி, மழை, வெய்யில் இவைதான் அவர்களின் சொத்துக்கள்!

நினைவு ஏனோ அவர்களில் வயித்து விடுகிறது.

நடையைத் துரிதப் படுத்துகிறேன்.

சங்கிலித் தொடர்பாக இத் தெருவோர ஆண்டுகளைப் பற்றிய சிந்தனை. நினைவுகள்; நினைவுகளைத் தொடர்ந்து மனதிலே அவ்வுருவங்களின் வார்ப்படங்கள்.

'ஐயா... சாமி.....' என் பின்னலிருந்து ஒரு பெண்ணின் குரல்.

திரும்பி அவளை நோக்குகிறேன்.

'ஐயா... சாமி பிச்சை போடுங்க சாமி'

அதி காலையிலேயே இந்த மங்களக் குரலா?

சில்லறை என் சட்டைப் பையிலிருந்து அவள் கைக்கு மாறுகிறது. நான் திரும்பி நடக்கிறேன்.

'ஐயா... சாமி..... பிச்சை போடுங்க சாமி'

என் பின்னால் வந்த வரை அவள் வழிமறிக்கிறாள்.

அவள் குரல் தூரத்தில் தேய்ந்து ஒலிக்கிறது.

3

நினைவுச் சுழலிலிருந்து விடுவிடுபடுகிறேன்.

நினைவுகள் என்ன நெருஞ்சி முட்களா? இதயம் வலிக்கிறது. 'அவளா இவள்? ஆம், அவளேதான்'

காலையில் பிச்சையெடுத்து... மாலையில்.....

திரும்பிப் பார்க்கிறேன். நான் போகவேண்டிய பஸ் புறப்பட்டுக் கொட்டிருக்கிறது. ஓடிப் போய் அதில் தொத்திக் கொள்கிறேன்.

சந்தாதாரர்களுக்கு

உங்களது வீடு தேடி மல்லிகை வந்து சேர, தவறாமல் மல்லிகை இதழ்களை ஒருங்கு சேர்த்து வைத்திருக்க, தொடர்ந்து இச்சஞ்சிகையைப் படிப்பதினால் ஏற்படும் சிந்தனைத் தெளிவை வலுப்படுத்த, நம் நாட்டில் ஏற்பட்டு வரும் இலக்கிய வளர்ச்சியின் தாக்கத்தைச் சரியான திசை வழியில் தெரிந்து கொள்ள, ஒரு தரமான இலக்கிய சஞ்சிகையின் இதய உணர்வுகளைச் சகோதர பாசத்துடன் தெரிந்து கொள்ள ஒரே வழி - சந்தாதாரராகுவதேயும். மல்லிகைக் குடும்பத்தில் உங்களையும் ஓர் அங்கத்தவராக இந்தப் புது வருடத்தில் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள்

அக்டோபர்
புரட்சியும்

இந்திய
இலக்கியமும்

இ. செலிஷேவ்

ரஷ்யாவில் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றி யானது ஏகாதிபத்தியத்தின் நிலைகளை பலவீனப்படுத்தியது. தேச விடுதலைக்கான மக்களின் போராட்டத்திற்கு புதிய நிலை மைகளை உருவாக்கித் தந்தது. இந்தியாவில் விடுதலை இயக்கம் தேசம் முழுவதும் பரவிற்று. ஏகாதிபத்திய—எதிர்ப்பு, நிலப் பிரபுத்துவ — எதிர்ப்பு ஐக்கிய முன்னணி உருவாகி வலுப் பெற்றது. அக்டோபர் புரட்சி யின் புத்துணர்வூட்டும் செல் வாக்கு இந்திய சமுதாயத்தின் சகல வாழ்க்கைத் துறைகளின் மீதும் உணரப்பட்டது. காலனி ஆதிக்கத் தணிக்கையினால் வீதிக்கப்பட்ட எந்தத் தடையும் ரஷ்யாவில் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றிச் செய்தி யைத் தடை செய்யவோ முற் போக்கான இந்தியப் பத்திரிகையாளர்கள் அதைப் பற்றி எழுதுவதை நிறுத்தச் செய்யவோ முடியவில்லை.

20-ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் முகம்மத் இக்பால், சுப்பிரமணிய பாரதி, நஸ்ருல் இஸ்லாம், ஹஸ்ரத் மோகினி மற்றும் பல கவிஞர்கள் உழைக்

கும் மக்களின் எழுச்சியையும் ரஷ்யாவின் மாபெரும் புரட்சி யையும் வரவேற்று பற்பல கவிதைகளை இயற்றியுள்ளனர். தமது பல படைப்புக்களில், இந்திய தேசிய இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த கவிஞர்கள் சுதந்திரத்திற்காகவும், தமது மக்களுக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் கிடைக்கச் செய்வதற்காகவும் போராடுவதற்கு வீரமுடன் முன்வந்த மனிதனைப்பற்றிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்துள்ளனர்; வங்காளக் கவிஞர் நஸ்ருல் இஸ்லாம், ஹிந்திக் கவிஞர் நிராலா, உருதுக் கவிஞர் ஜோஷ் மலி ஹாபாதி மற்றும் பலரின் படைப்புக்களில், போராட்ட வீரன் பிரதான வடிவம் பெற்றுள்ளான். அவர்களது மனித நேயம் ஒரு செயலாக்கத் தன்மை பெற்றது. மனிதனை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சியிலும், அவனுள் சுயமரியாதை உணர்ச்சியை உண்டு பண்ணுவதிலும், துன்ப துயரங்களிலிருந்து அவனை விடுவிப்பதிலும் மேலும் சிறந்த எதிர்காலத்திற்காக அவனைப் போராட்டத் தூண்டுவதிலும் வெளிப்பட்டது. முதல் கவிதைப் பிரதிபலிப்பு: பாரதி

1920-ம் ஆண்டுகளில் இந்தியக் கவிதைகளில். போராட்டக்காரனைப் பற்றிய கற்பனை, புரட்சியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது; பிரபஞ்சத்தைக் குலுக்கும் பழைய உலகை எக்காலத்திற்குமாக துடைத்தெறியும் ஒரு புயலாக அது விளக்கப் படுகிறது. 'புதிய ரஷ்யா' என்னும் தனது கவிதையில் — ரஷ்யப் புரட்சி பற்றிய முதல் நேரடி கவிதைப் பிரதிபலிப்பாக இது இருந்து — நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த கவிஞரும், மூலகர்த்தாவுமாகிய சுப்பிரமணிய பாரதி, புரட்சியை, தீயசக்திகளை அடக்கி, தீமைகளையும் அநீதிகளையும் உலகம் முழுவதிலும் ஒழித்துக் கட்டும் வெல்லற்கரிய வீரத் தேவதையாகிய காளி வடிவத்தில் சித்திரிக்கின்றார்.

புரட்சி இயற்கையின் மூலமாகவும் விளக்கம் பெறும் உதாரணமாக, நிராலா, அதை வேகமாகப் பாய்ந்து செல்லும் கட்டுக்கடங்காத கொந்தளிப்பான பிரவாகமாகச் சித்திரிக்கிறார். பின்னர் அவர் அதை, ஒரு புதிய யுகத்தைக் கட்டிப் கூறும் மேகமாக மீண்டும் காட்டுகிறார்.

புகழ்மிகு இலக்கிய விமர்சகராகிய டாக்டர் ராம் விலாஸ் சர்மாவின் கருத்துப்படி மாபெரும் புரட்சியின் போது நடைபெற்ற போராட்டங்களில் எதிரொலி — இவை உலக முதலாளித்துவ அமைப்பின் அடித்தளங்களைக் குலுக்கின — 'மேகத்தின் கீதம்' எனும் நிராலாவின் கவிதையும் ஒலித்து எதிரொலிக்கிறது.

ரஷ்யப் புரட்சி குறித்த நேரடிக் குறிப்பை இந்திய உரைநடையிலும் காணலாம்.

உதாரணமாக, ஹிந்தி, உருது இலக்கியங்களின் விமர்சன பூர்வ எதார்த்தவாதத்தின் மூலவராகிய பிரேம் சந்த், 'பிரேமாஷ்ரம்' என்னும் தனது நவீனத்தில் இந்திய கிராமப் புறத்தின் எழுச்சியை வருணிக்கிறார். ரஷ்யாவில் நிகழ்ந்த புரட்சி பற்றியும், ஜாராட்சி மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவத்தின் நுகத்தடியைத் தூக்கி எறிந்த பின்னர் தமது சொந்த வாழ்க்கையின் எஜமானர்களாக மாறியது பற்றியும் பால்ராஜ் எனும் விவசாயி தனது சக கிராம வாசிகளுக்குச் சொல்கிறார் 'தீண்டத்தகாதோரின் கிராமம்' என்னும் உன்னத லக்ஷ்மி நாராயணவின் நவீனத்தில் — இது நவீன தெலுங்கு இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு மெய்யான மைல்கல்லாக மாறிற்று — ஆந்திர தீண்டத் தகாதவர்களின் கூட்டத்தில் ரஷ்யப் புரட்சி பற்றிக் கூறுவதற்கு எளிய, மற்றும் அனைவரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய சொற்களை ஒருவர் பயன்படுத்துகிறார்.

சோவியத் யூனியனில் சோஷலிச சமுதாயத்தை வெளிக் கரமாக நிர்மாணித்ததும், அக்டோபர் புரட்சியும் பல இந்திய எழுத்தாளர்களுக்கு உத்வேகத்தை ஊட்டும் ஒரு ஊற்றுக் காலாக விளங்கிற்று. சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்த பின்னர் அதுகுறித்து தாசுர் எழுதிய 'ரஷ்யாவிலிருந்து எழுதப்பட்ட கடிதங்கள்' என்னும் புகழ்மிகு நூல் அவரது நாட்டின் இலக்கிய வாழ்க்கையின் வளர்ச்சியில் ஒரு மைல்கல்லாக மாறிற்று. அது, இந்திய அறிவுத் துறையினரின் மத்தியில் சோஷலிசக் கருத்துக்களும், சோவியத் யூனியன் பற்றிய உண்மையான தகவல்களும்

பரவுவதற்கு உதவி புரிந்தது.
எழுச்சி

நாட்டின் சமூக, அரசியல் விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள் இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் பல படைப்புக்களின் பிரதான பாத்திரங்களாக மாறினர். முல்க்ராஜ் ஆனந்தின் 'கூலி' 'திண்டித் தகாத வர்கள்' 'இரு இலைகளும் ஒரு மொட்டும்' ஆகியவை இத்தகைய படைப்புக்களுக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும். இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கத்தினர் மத்தியில் வர்க்க உணர்வு ஏற்பட்டதைச் சித்திரிக்கும் முதல் இந்திய இலக்கிய நூல்களில் 'கூலி' ஒன்றாகும். மராத்தி இலக்கியத்தில் சமூக அநீதியை ஒழிப்பதற்குப் புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் அவசியத்தை உணர்ஜிதம் செய்யும் முதல் நூல்களில் ஒன்றுதான் வாமன் மல்ஹார் ஜோஷி எழுதிய 'கஷிலேச்ச தேவ்' என்னும் நவீனம். தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிக்கும் இடையேயான பூசல் 'தால்தா தோதா' என்னும் நவீனத்தின் மையக் கூறுக உள்ளது. மராத்தி எழுத்தாளர் பி. தேஷ்பாண்டே எழுதிய ஒரு நவீனமாகிய 'விஷால் ஜீவனின்' பிரதான பாத்திரமாகிய கலைஞர் திஸ்ப் ஏழைகளின் உரிமைகளுக்காகப் போராடுகிறார். ஏழை விவசாயிகளின் தலைவராகச் செயல்படுகிறார். ஜி. மதோல்கரின் நவீனத்தின் பிரதான பாத்திரமாகிய இளைஞர் சந்திரசேகர், புரட்சிகர எண்ணம் கொண்ட இளைஞர் குழுவின தலைவராக மாறுகிறார். இத்தகைய படைப்புக்கள், பாத்திரங்களின் எண்ணிக்கையை விரித்துக்கொண்டே போக முடியும்.

1930-ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் கார்க்கியின் படைப்புக்கள் வெகு பிரபலமடைந்தன. கார்க்கியின் செயலுக்கமான மனிதநேய செல்வாக்கைப் பிரேமசந்த், மாணிக் பந்தோபாத்தியாயா, சாதத் ஹாசன்மண்டோ நிராலா, கிருஷ்ணசந்தர், தகழி சிவசங்கரம்பிள்ளை, குவாஜா அகமது அப்பால், முல்க்ராஜ் ஆனந்த் போன்ற தலைசிறந்த பல வசன எழுத்தாளர்களின் நூல்களில் காண முடியும்.

முற்போக்கு இந்தி இலக்கியத்திற்கும் இதர நாடுகளின் புரட்சிகர இலக்கியத்திற்கும் இடையேயான ஒற்றுமை 1930-ம் ஆண்டுகளில் வெகு எடுப்பாகக் காட்சி அளித்தது. பல கவிஞர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும், பொதுமக்களைப் பற்றிச் சித்திரிக்கும் போது இவ்வொற்றுமை பொது மக்களின் சக்தியைப் பற்றி மகிழ்ச்சிகலந்த வியப்பு உணர்ச்சியிலும் பொது மக்களின் சிறப்பைப் பற்றிய அதிசய உணர்விலும் வெளிப்பட்டது. கோஷங்களின் ஒலியும் புரட்சிகர அறைகூவல்களும் வழிநடைப் பாட்டின் வயமும் இக்கவிதைகளில் காணப்படுகின்றன. இதிகாச வீரர்களின் அமானுஷ்ய பலத்தைப் பெற்றுள்ள மாமனிதர்களைப்பற்றி நம்பற்கரிய சித்திரம் தீட்டுவதிலும் அவர்கள் பிரக்யாதி பெற்றிருந்தனர்.

அதிசய சித்திரம்

உதாரணமாக, காலனி ஆதிக்கம் வீழ்ச்சி அடைந்து இந்தியா ஒரு சுதந்திர அரசரிமை படைத்த குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட போது பிரபல ஹிந்திக் கவிஞர் ராம்தாரி சிங் தினகர் எழுதிய 'குடியரசு'

சிங் பிறப்பு' என்னும் கவிதையில் மாயகோவ்ஸ்கியின் '150,000,000' என்ற கவிதையின் வயத்தைக் காண முடியும். தமது தோள்களைப் புடைக்கச் செய்து, நெடிதுயர்ந்து நிற்கும் உழைக்கும் மக்களைப் புகழும் பாகரமாக அவருடைய கவிதை ஒலிக்கிறது. இந்தியக் கவிஞர் இப்படைப்பில் சித்திரித்துள்ள நெடிதுயர்ந்த மனிதனைப் பற்றிய அதிசய சித்திரத்திற்கும் வி.மாயகோவ்ஸ்கி, டி.பெட்னி, வி.புருசோவ் ஆகியோரின் சித்திரத்திற்கும் பல அம்சங்களில் ஒற்றுமை உள்ளது.

50-ம் ஆண்டு முதல் வரைப்பட்ட இந்திய இலக்கியத்தின் ஒரு சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் அது, அக்டோபர் புரட்சியின் கருத்துக்களைக் கலா

பூர்வமாகப் புரிந்து, கொள்வதில் ஒரு புதிய மட்டத்தைப் பொருட்படுத்துகிறது. நவீன முற்போக்கு இந்திய இலக்கியம் மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின் கருத்துக்களால் உத்வேகமூட்டப்பட்டாவிட்டால், சுதந்திரத்தை நோக்கிய அதன் வளர்ச்சியும், ஏகாதிபத்தியம், போர் மீதான அதன் வெறுப்பும், சுரண்டுவதிலிருந்து விடுதலை பெற்று, இந்த லட்சியங்களைச் செயல்படுத்தும் ஆற்றல் படைத்த ஒரு புதிய தலைவர்க்காண முயன்று வரும் சமுதாயத்தின் உன்னதமான லட்சியங்களை அது உணர்ஜிதம் செய்வதும் எண்ணிப்பார்க்க முடியாததாயிருக்கும்.

★

உள்ளூர் உணவு உற்பத்திப் பொருட்களான

வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு, மிளகாய் போன்றவைகளும் பீட்டுக்கும் ஏனைய மரச்சுறி வகைகளும் கொமிஷன் அடிப்படையில் விற்பனை செய்து கொடுப்பதில் கொழும்பு மாநகரில் பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தாபனம்.

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஏனைய உணவுப் பொருட்களும், சாய்ப்புச் சாமான்களும் இதே ஸ்தாபனத்தில் சகாயமான விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

முக்கிய குறிப்பு:

சுவ்விசி, பார்லி, வெந்தயம், மஞ்சள், சிங்கப்பூர் சாம்பிராணி, சீயாக்காய் போன்றவைகளுக்கு எம்மை நாடுங்கள். *

ரத்கம ஸ்டோர்ஸ்

64, நாலர்ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு - 11.

தொலைபேசி: 20693

இவர்கள் கவிஞர்கள்

‘பொங்கல் மலர்’ என்ற பெயர்ப்பதிவோடு, சில பக்க அதிகரிப்போடு வழமை போன்ற ஒரு மல்லிகையைத்தான் எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் கிடைத்ததோ ஒரு கனம் பொருந்திய மலர், ‘மகிழ்ச்சி! சிறுகதை மலர்’ போன்ற நீண்டகால எதிர் பார்ப்புக்கள் எப்பொழுதுதான் நிறைவேறுமோ?

திக்குவவ்லை கமால்

கனகராசனின் ‘தி’ படித்தேன். அண்மையில் படித்த சிறு கதைகளுள் மனதை விட்டகலாத சிறுகதை எனச் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மித நிதானமாக — ஆணித்தரமாக கையாளப்பட்டுள்ளது. கிண்கலான பிரச்சினை எப்படி அணுகப் போகிறார் என மனதில் ஒரு திடுக்கிடும் படித்த எமக்கு முடிவு ‘அப்படி’ என ஒரு நிறைவைத் தருகிறது. ‘விசர் நாயின் கழுத்தை நெரிப்பது போல அச்சிலேட்டரை அழுத்தினார்’ என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் ‘ஆகா அபாரம்!’

சி. வி. தம்பையா

பொங்கல் மலர் படித்தேன், சிறப்பாக உள்ளது. இவர்கள் கூறுகிறார்கள் பகுதியில்.

சாந்தன் எழுதிய ‘ஒரு நிலைப்பாடும் சில இலக்கியக்காரரும்’ பற்றி ‘எஸ். பொ.’ தட்டிக் கொடுத்திருப்பதையும் ஒரே நாளில் மூன்று தடவை வாசித்ததையும் வாசித்தேன்.

அதே வேளையில் எஸ். ஆர். வலீகரன் சாந்தனைத் தட்டிக் கேட்பதை ஒருங்கு சேரப் பார்த்தேன். தட்டிக் கொடுக்க எந்த விதமான நியாயமும் இல்லை. தட்டிக் கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. தரமான ஒரு எழுத்தாளனை இந்த விடயத்தில் எஸ். பொ. தட்டிக் கொடுத்தது தவறு, எஸ். பொ. சிண்டு முடிவதில் மன்னன்! ஆகவே தனக்கு ஒரு வாரிசாக சாந்தன் ஆகி இருப்பதை வரவேற்று இருக்கிறார்.

சாந்தனின் இதுபற்றி 18 குறிப்புக்களையும் 18 சிறுகதைகளாக ஆக்கியிருந்தால் சமத்து இலக்கியத்துக்கு எவ்வளவோ பெருமை கிடைத்திருக்கும். தவறிவிட்டார். நாம் என்ன செய்ய முடியும். பாவம் சாந்தனும், எஸ். பொவும்!

பேராதனை சென்று பெரும் புத்தகங்களை ஆராதனை செய்வாதுவர்களும், வளாகங்கள் தேடி வளங்கள் சேர்க்காதவர்களும் பங்குபற்றிய விவாத மேடையில் திரு. அ. சண்முகதாஸ் ஏறி இருப்பது வரவேற்கத் தக்கது.

பா. ரத்னலட்சுமி அய்யர்

நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான
தமிழகத்து இலக்கிய நண்பர்களுக்கு
ஒரு பகிரங்கக் கடிதம்

பொன்னிக் ஜீவா

தமிழகத்து இலக்கிய நண்பர்களான உங்களுக்கு — ஓரளவு எங்கோப் புரிந்தும் எங்களது அடிப்படைப் பிரச்சினையே தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளாத சகல நல்லெண்ணம் உள்ளவர்களுக்கு — நமது பிரச்சினையின் அடி ஆதாரத்தைத் தொட்டுக் காட்டி நீண்ட கடிதமொன்று எழுத வேண்டுமென பல காலமாக நான் யோசித்து வந்திருக்கின்றேன்.

அது இன்றுதான் நிறைவேறுகின்றது.

கடந்த சில வருடங்களாக உங்களது நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் வர்த்தகச் சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் கணிசமானவைகளைத் தடுத்து வைத்திருந்தது நமது நாடு என்ற பகிரங்க உண்மை உங்களுக்குக் கெல்லாம் தெரியும்.

அதே சமயம் பிரபலமான பல சஞ்சிகைகளை இறக்குமதி செய்ய அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியிருந்ததையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

சினிமாச் சாக்கடைச் சஞ்சிகைகளையும் ஆபாச, கற்பனா வாத அபின் உள்ளடக்கச் சஞ்சிகைகளையும் தடுக்க ஏதோ தாண்டித்த மூப்பாக சென்ற அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்த

தியது என்பதல்ல காரணம். இந்த நாட்டை நேசிக்கும் ரோசம் மானமுள்ள சகல கருத்து வட்டத்தையும் சேர்ந்த படைப்பாளிகளின் இடைவிடாத இயக்கங்களின் மூலமாகவே இந்தத் தடுப்பு நடவடிக்கை சாத்தியப்பட்டது.

இதனால் நமக்குத் தேவையான ஆரோக்கியமான பல தரமான சஞ்சிகைகள் நமக்குக் கிடைப்பதற்கு வழியற்றுப் போய்விட்டது என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளும் அதே சமயம், இந்த நாடு சர்வதேசக் குப்பைத் தொட்டியல்ல என்பதையும் எம்மால் உலகுக்கு அறிவிக்க முடிந்தது; இந்தச் செயலினால், இந்தக் கட்டுப்பாட்டை அறவே விரும்பாத வெறும் பேப்பர் வியாபாரக் கூட்டம் இரண்டு பக்கங்களிலும் கண்டனக் குரல் எழுப்பியதை நாம் அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

இந்தக் கண்டனம் கலை இலக்கியத்தின் மேல் ஏற்பட்ட பாசத்தினாலோ அல்லது இலங்கை இந்திய நட்புறவை மேலும் செழுமைப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவாவினாலோ ஏன்

பட்டதல்ல என்பதும் எமக்குத் தெரியும். இன்று பணம் பண்ணக் கூடிய ஒரு தொழிலாக. இந்தச் சஞ்சிகை, பத்திரிகை இறக்கு மதித் துறை இருப்பதிலேயே இவர்கள் துடிபாய்த் துடிக்கிறார்கள். இது அல்லாமல் வேறு துறைகளில் இதைவிடச் சுலபமாகப் பணம் சம்பாதிக்கலாம் என இந்த வியாபாரிகள் நம்பினால் அவர்களுக்கு உடனடியாகவே இந்தப் பந்த பாசங்கள் அற்றுப் போய்விடும் என்பதும் எமக்குத் தெரியும்.

இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் தமிழகத்துக் கலை கலாசாரப் பரம்பரைக்குச் சத்துராதிகள் என்றும், தமிழகத்து மக்களுக்கு நாம் ஜென்மப் பகைவர்கள் எனவும் கதையொன்று கட்டிப் பரப்பி விட்டுள்ளனர் சிலர். இதைப்போட்டி தமிழகத்து நண்பர்கள் ஒரு சிலர் எனக்கு நேரிடையாகவே கடிதக் கூட எழுதித் தமது சந்தேகத்தைக் கேட்டுள்ளனர்.

அதற்குப் பதில் இதுதான். நாங்கள் வானத்திலிருந்து குதித் தவர்களல்ல. பாரதி, புதுமைப் பித்தன், பரம்பரையைப் பின்பற்றிச் சிந்திக்க, எழுதப் பழகியவர்கள் நாங்கள். தமிழகத்துக்கு நாங்கள் எத்தனையோ வழிகளில் கடமைப்பட்டுள்ளதை ஒன்று மறைவு இல்லாமல் பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்ளுகின்றோம்.

பிரச்சினை அதுவல்ல.

'கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது ஒருவழிப் பாதையல்ல!' என்று தலையங்கத்தைப் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் மல்லிகையில் எழுதியதை இங்கு உங்களுக்காகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

அழுக்குத் தனமான பண்டங்களின் விற்பனைவுச் சந்தை

கடையாக நமது நாடு மாறக்கூடாது என்ற உந்துதல்தான் நம்மைப் பொறுத்தவரை நமது முக்கியமான குறிக்கோளாக இருந்து வருகின்றது.

இதைத்தான் நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

மிக நெருக்கமான உறவு படைத்தவர்களுக்கு எழுதும் கடிதமானதால் எனது நெஞ்சின் அடி ஆழத்தில் புதைந்து கிடக்கும் ஒரு சந்தேகத்தையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வெளியரங்கமாகச் சொல்வது என நினைக்கின்றேன்.

பெரிய தேசம் என்ற அகம்பாவமும், பெரிய தமிழ் இனம் என்ற கர்வமும் உங்களின் உணர்வுகளை உங்களை அறியாமலேயே பாதிக்கின்றதோ எனச் சந்தேகப்படுகின்றேன். நான். காரணம் மலேஷியாவில் நடைபெறும் தமிழ் முயற்சிகள் பற்றி அறியும் அக்கறையோ அல்லது மிக அருகாமையில் வாழும் இலங்கை மக்களினது தமிழ் இலங்கிய நன் முயற்சிகள் பற்றித் தெரிந்து வைத்திருக்க விரும்பாத சோம்பேறித்தனத்தையோ மிக நுட்பமாக அவதானித்துப் பார்த்துப் பழக்கப்பட்டுவிட்ட எனக்குக் கடைசியில் இந்த முடிவுக்குத்தான் வர முடிகின்றது என்று இந்தக் கருத்துக்கள் தவறானவைகளாகக் கூட இருக்கலாம்.

எனது இந்த மன ஆழச் சந்தேகத்தை எதிர்காலத்தில் நீர்த்து வைக்கும் பொறுப்பு உங்களைச் சார்ந்தது என நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

உங்களது நேரான நடவடிக்கைகள் தான் எங்களுக்கு நேரடியாகத் தேவை. அதிலிருந்து தான் நாங்கள் உங்களைப் புரிந்து

கொள்ள முடியும். அதைக் கூடியவரை செயலில் காட்ட முனைபவர்கள்.

உதாரணமாக ஒன்று சொல்வதானால் இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களுக்குப் பெறுமதியான தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள், சினிமாப்படங்களை நமது நாடு இறக்குமதி செய்கின்றது உங்களது நாட்டிலிருந்து.

அதே சமயம் ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய்களுக்குக் கூட எங்களது நாட்டிலிருந்து சஞ்சிகைகளையோ புத்தகங்களையோ சினிமாப் படங்களையோ உங்களது நாடு இதவரை தருவிக்க முயலவில்லையே, ஏன்?

இதைக் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்; உண்மை விளங்கும்.

உண்மையாகத்தான் கேட்டு நேன். நமது நாடு கலை இலக்கியப் பாலைவனம் என்ற முடிவுக்கே நீங்களும் உங்களது அரசாங்கமும் வந்து விட்டீர்களா?

அப்படியானால் உங்களது வர்த்தகர்களினது நிரந்தரச் சந்தைக் கடையாக நமது நாட்டை வைத்திருக்கும் குறுகிய திட்டத்துக்கு நீங்களும் உடந்தைகள் தானா?

இதெல்லாம் தவறான கணிப்பீடு என நீங்கள் வாதிட முடியலாம். நமது நாட்டிலிருந்து ஒரு சில பத்து ரூபாய்களுக்குக் கூட நீங்கள் உண்மையாக விரும்பும் சஞ்சிகைகளை, புத்தகங்களை இங்கிருந்து தருவிக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறீர்களே. இந்தத் திண்டாட்டத்தின் மூலமேர் என்ன? நமது நாட்டுக்கு அந்நியச் செலாவணி வருவதென்றால் இந்த நாட்டு அரசாங்கம் அதை வரவேற்குமே தவிர, ஒருபோதும் தடைசெய்ய முடியாது. அப்படியானால்

எந்த அரசாங்கம் தடை செய்துள்ளது என்பதையாவது சற்று ஆழமாகச் சிந்திக்க முனைந்தீர்களா?

வாதப்படி பார்த்தால் அங்கிருந்து எல்லாக் குப்பை கூழமும் இங்கு தடையின்றி வரவேண்டும். இங்கிருந்து ஒரு சில நல்லவைகள் அங்கு வந்திறங்குவதற்குத் தடையென்றால் யார் யார்மீது தடை விதித்துள்ளார்கள் என்பதையும் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நாம் பல ஆண்டுகளாக இதைத் தெளிவாக இந்த நாட்டுத் தரமான ரவிகர்களுக்குச் சொல்லி வந்ததன் கடந்த கால விளைவுதான் ஒரு சில கட்டுப்பாடுகள்.

இன்று அது வாய்ப்பாகத் தளர்த்தப்பட்டு விட்டதையும், உங்களது நாட்டுச் சாக்கடைச் சேறுகள் இங்கு கடை பரப்பி வருவதையும் பார்க்கும் போது நல்ல நெஞ்சங்கள் வெந்து வெந்து துடிக்கின்றனவே.

தமிழகத்துக்கு அடிக்கடி சென்று வரும் பல நண்பர்கள் என்னைச் சந்திப்பதுண்டு. அவர்கள் சொல்லும் முக்கிய குறைபாடு: 'மல்லிகையைப் பற்றி' எல்லா எழுத்தாளருக்கும் தெரியுது. ஆனால் தொடர்ந்து அது கிடைக்க மாட்டேனென்கிறதே!' என உங்களில் பலர் அங்கலாய்க்கின்றீர்களாம்.

வெறும் பைசா, ரூபாய்க் கணக்காக இதை நான் சொல்லவில்லை. ஒரு மல்லிகை இதழ் உங்களுக்கு அனுப்ப அஞ்சல் செலவு 80 சதமாகின்றது. மலருக்கு மூன்று மடங்கு.

மிட்ச் சாதாரணப் பொருளாதார அத்திவாரமுள்ள மல்லிகையால் இதைத் தொடர்ந்து தாங்க முடியுமா? ஒருவர் இரு

வர் என்றால் பரவாயில்லை. 100, 200 ரளிகர்களுக்கென்றால் பிரச்சினை யின் பூதாகாரத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம் நீங்கள்.

ஏன் அதற்குத் தேவையான சந்தாப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதுதானே என நீங்கள் வாதிடலாம்.

நான் சஞ்சிகை ஆரம்பித்து பதினாறு வருடங்கள் ஆகப் போகின்றன.

இதுவரைக்கும் ஒரேயொரு சந்தா கூட உங்களது வங்கி மூலமோ அஞ்சல் மூலமோ எனக்கு வரவில்லை. வந்து சேரவில்லை.

காரணம் உங்கள் தவறல்ல! உங்களது குற்றமும்ல்ல.

இந்திய நாணயம் பாங்க் மூலமோ போஸ்டாபில் மூலமோ ஒரு தமிழ்ச் சஞ்சிகைக்கு இந்தியாவுக்கு வெளியே அனுப்ப முடியாத தடையுத்தரவுதான்.

அப்படியானால் எப்படித் தமிழகத்தில் கிடைக்கின்றது என நீங்கள் கேட்கலாம்.

மாற்றுப் பிரதிகள் மூலம், இலக்கிய நண்பர்களின் தனிப் பட்ட நட்ட வேண்டுகோள்களின் மூலம், எனது நேரடியான பழைய நண்பர்களின் நட்டத் தொடர்பு மூலம்தான் பிரதிகள் அனுப்பப் படுகின்றன. நிச்சயமாகத் தொடர்ந்து இந்த நிலை நீடிக்க முடியாது.

இது ஒரு தார்மிகக் கொள்கைப் பிரச்சினை.

இங்கு தடை இருக்கக் கூடாது என விரும்பும் சகலரும் அங்கு தடை இருப்பதைத் தெளிவாகக் கண்டிக்க முன்வர வேண்டும்.

இல்லையெனின் பரஸ்பரம் தேசங்களிடையே ஒருமைப்பாடு

என்று வெறும் கோஷமாகத் தான் இருக்குமே தவிர, அது பயனுள்ள தத்துவமாக அமையாது. அடுத்து வரும் தகவல்கள்தான் முக்கியமானது.

நீண்ட காலமாகவே நமது நாட்டை நிரந்தரச் சந்தைக் களையாக வைத்திருக்கும் நோக்கத்துடன் நமது ஆரம்பநல் முயற்சிகளைக் கூட கிண்டல் தொனியில் மட்டும் தட்டி ஒழித்துக் கட்ட முனையும் உங்களது நாட்டு வர்த்தகச் சூதாட்டச் சஞ்சிகைகள் செய்யும் திருக்கைங்கரியத்தை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம். நாங்கள் எப்போது அதைத் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருந்த காரணத்தால்தான் அவைகளுக்கெதிராகக் கலகக் கொடி தூக்கிப் பிடிக்க ஆரம்பித்தோம்.

சென்ற 27-1-78-ல் தினமணிக் கதிர் சஞ்சிகையில் நமது நாட்டுத் தயாரிப்பான பொன்மணி பற்றி ஒரு விமர்சனம் வந்துள்ளது. அப் படத்துக்குக் கதை வசனம் எழுதி, நடத்து உருவாக்குவதில் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் பெரும் பங்கு வகித்தனர். அப் படத்தைப் பற்றிய தனது கணிப்பீட்டில் திருப்தியில்லாதது கேரளிய சிங்களியம்! பாதிப் படத்திற்கு மேல் உட்கார முடியவில்லை! எனக் கதிர் விமரிசனத்தை முடிக்கிறது.

இப்படி நமது ஆக்கங்களை கேவலப் படுத்திக் கொச்சைப் படுத்துவது இதுதான் முதல் தடவையல்ல. விமரிசன ரீதியாக மற்ற விவகாரங்களைத் தாக்குவதைப் பற்றி நாம் அதிருப்தி அடையவில்லை. கலை இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சில அம்சங்களில் நமது குறைபாடுகள், பலவீனங்கள் நமக்குத் தெரியும். அதே

சமயம் நமது நிறைகளையும் நாம் தெரிந்து வைத்துள்ளோம்.

ஆனால் நமது இலக்கியத் திலோ சினிமாவிலோ அந்தத் தப்பாத்திரங்கள் பேசும் மொழி—பாஷை—எந்தச் சினிமாக்காரனோ அல்லது எழுத்தாளனோ கண்டுபிடித்த சங்கதியல்ல. அது அந்த அந்த உழைக்கும் மக்களின் பொதுச் சொத்து. அவர்களினது முதுசம். அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் ஆக்கங்களில் அவர்களினது மொழியைத்தான் அவர்கள் பேசுவார்களே தவிர, கதிர், குமுதம், விகடன் தமிழைப் பேசமாட்டார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. நீங்களும் இதைத் தட்டிக் கேட்கத் தயாராக இல்லை.

இது நமது மொழியைக் கிண்டல் பண்ணுவதல்ல. அம் மொழியைப் பேசும் மக்களையே அவமதிப்பதாகும்.

இதில் விசித்திரமென்னவென்றால் அந்த உழைக்கும் மக்களினது மொழியைக் கிண்டல் பண்ணிக் கொண்டே அவர்களது மார்க்கட் தேடி வணிகச் சரக்காக்குவதும், அதை ஒரு கூட்டம் வாங்கி வாசிக்க முனைப்படுவதையும் தான் நாங்கள் முற்றாக வெறுக்கிறோம்; தடுக்க வேண்டுமென இயக்கம் நடத்துகின்றோம்.

புதுமைப்பித்தன் எழுதிய திருநெல்வேலித் தமிழ் எங்களுக்குப் புரியும். 'பம்மாத்து' என்ற சொல்லை நாமே இன்று பயன்படுத்துகின்றோம். ஜானகிராமனின் தஞ்சாவூர்த் தமிழை நாங்கள் அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம். ஷண்முகசுந்தரத்தின் கொங்கு நாட்டுத் தமிழை நாங்கள் ஆர்வத்துடன் ரசிக்கப் பழகிவிட்டோம். ஜெயகாந்தனின் மட்ராஸ் றிக்ஷாக்காரன்

பாஷையை உணரும் தகைமை நமது கல்லூரி மாணவனுக்கு உண்டு. மாதவன் எழுதிய 'மணலும் புனலும்' நாவலில் வரும் பாத்திரப் பாஷையை சிரமத்துடன் பயிற்சிப் படுத்திக் கூடிய இலக்கிய ஞானம் எம்மிடையே இருக்கிறது. நீல: பத்மநாபனின் நாவல்களிலுள்ள நாகர்கோயில் பிரதேசத் தமிழை வேறொரு பிரதேசத் தமிழ் எனக் கொச்சைப் படுத்திக் கிண்டல் பண்ணி ஈதுக்காமல் நமது தமிழின் ஒரு கிளைப் பகுதி என எண்ணி மாந்தி மாந்தி ரஸிக்கப் பழகிவிட்டோம். கலைமகளின் அம்மாமித் தமிழும் எங்களுக்கு இன்று விளங்கும்:

இவ்வளவும் இன்று நமது நடைமுறை இலக்கியத் தமிழாகி விட்டது.

ஆனால் தமிழ் நாட்டுப் பேப்பர் வியாபாரிகளுக்குத்தான் நமது பாஷை விளங்கவில்லையாம்; கேரளிய சிங்களியத் தமிழாம்!

நண்பர்களே உங்களைப் பார்த்துத்தான் நேரடியாக இதைக் கேட்கின்றேன். இதே கருத்துக்கள்தான் எங்களது ஆக்கங்களைப் பற்றிய உங்களது இறுதி முடிவா? இல்லையென்றால் இனி என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்?

திறந்த வீட்டிற்குள் சொறி நாய் நுழைவது போல சகல சாக்கடைச் சஞ்சிகைகளும் இன்று இங்கு வரத் தொடங்கி விட்டன. இது தற்காலிக திருப்திதான். ஆனால் இது இறுதி வெற்றியாக இருக்க முடியாது என்பது மட்டும் சர்வ நிச்சயம்.

ஓர் இலங்கைப் பெண்
ஐரோப்பியரை மணந்த பின்.....

முருகபூபதி

மல்லிகையில் டொமினிக் ஜீவா, ஜெயகாந்தனைப்பற்றி விமர்சித்த காலம், தொடர்ந்து ஏழு கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. ஜீவாவின் கருத்துக்களையொட்டி வாசகர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர். அவ்வேளையில் நீர்கொழும்பிலிருந்து 'தேவி' என்ற பெயரில் ஒரு எழுத்தாளர், ஜீவாவின் கருத்துக்களை விமர்சித்து எழுதியிருந்தார். அத்துடன் சில ஆண்டு மலர்களைப்பற்றியும் விமர்சித்திருந்தார்.

யார் இந்தத் தேவி?

தேவசேனா என்ற இயற்பெயர் இலக்கிய உலகுக்கு 'தேவி'யாக மாறியது. அவர் இன்று திருமதி ஜெரால்ட்! ஜேர்மனியரை மணந்து மேற்கு ஜேர்மனியில்— 'கார்ல்ஸ்ரு' வில் வசிக்கிறார்.

ஓர் சமத்துப் பிரஜை ஜேர்மனியப் பிரஜையாகிவிட்டார்!

கடந்த மாதப் பிற்பகுதியில்— இரண்டுமாதகால விடுமுறையில் தாயகம் திரும்பியிருந்த தேவியை— இல்லை திருமதி ஜெரால்டை சந்தித்தேன்.

“80 இறுத்தல் நிறையில் சென்றேன் 120 இறுத்தல் நிறையில் திரும்பியுள்ளேன்” — என்றார் சிரித்துக்கொண்டே.

“வணக்கம்... வணக்கம்...” என்று புன்னகை தவழ் கரம் கூப்பும் திரு. ஜெரால்டின் முகத்தில் குழந்தமை தெரிகிறது! அவர் நமது தமிழ் பண்பாட்டையும், இந்துக் கலாசாரத்தையும் பெரிதும் விரும்புகிறார். அவர் ஓர் தாவர பட்டினி (வெஜிடேரியன்) என்றால் நீங்கள் அதிசயிப்பீர்கள்—

மேற்கு ஜேர்மனியில் 'கம்பியூட்டர்' நிகழ்ச்சி தொகுப்பாளராக கடமையாற்றும் திரு. ஜெரால்டின் நெருங்கிய நண்பர்கள்— டியும், சிகரட்டும்!

சமத்து இலக்கிய உலகைப்பற்றியும், பத்திரிகைகள் பற்றியும் விசாரிக்கிறார் திருமதி ஜெரால்ட்.

“தமிழ் முகங்களையே காணமுடியாத தேசத்தில் தமிழ் பத்திரிகைகளை, எழுத்துக்களைக் காண்பதென்றால்... என்ன செய்யவது.. “தீபம்” பத்திரிகைக்கு சந்தா செலுத்தியுள்ளேன், “தீபம், மட்டும் ஒழுங்காகக் கிடைக்கிறது. அண்மையில் தகழி சிவசங்கரன்பிள்ளை எழுதிய ‘ஏணிப்படிகள்’ நாவலை இந்தியாவிலிருந்து எடுப்பித்தேன். பெரிய புத்தகம். நல்ல கதை.”

தங்கள் நாட்டுப் பத்திரிகைகளைப்பற்றியும் அவற்றின் தன்மைகளையும் ஜெரால்ட் சொல்கிறார். “ஸ்டேன் ‘குவிசு’ ‘ஸ்பீகிஸ்’

‘பில்ட்’ என்ற பத்திரிகை தேசியப் பத்திரிகையாக தன்னைப்பிரகடனப்படுத்துகிறது. ஆனால் அது எம்மை, சிந்திக்க வைக்க விடுவதில்லை”

எமது உரையாடல் கீழைத்தேய அரசியலுக்கு திரும்புகிறது.

“எமது நாட்டு அமைச்சர்களை நேரிலும், படங்களிலும் பார்த்திருக்கிறேன். அதேபோல் உங்கள் பிரதமரையும் அமைச்சர்களையும் நேரிலும் படங்களிலும் பார்த்துள்ளேன். ஆனால் உங்கள் அண்டை நாடான இந்தியாவின் தமிழக முதலமைச்சரை சினிமாவில்தான் பார்த்துள்ளேன்” என்று சிரித்தபடி சொல்கிறார் ஜெரால்ட்.

அவரது பேச்சில் இருந்த நயத்தைப் புரிந்துகொண்டேன்!

ஜெரால்ட் தொடருகிறார்: “அங்கு எங்கள் எதிர்க்கட்சித்தலைவரின் பெயர் ஸ்ராவஸ், அப்பெயரை உங்கள் தமிழ் மொழிக்குப் பெயர்த்தால், திக்கோழி; என்று அர்த்தம் வரும்!..

“என்ன... ‘தேவ்’... இங்கே இருக்கும்போது விரதம், கோவில், கௌரி நோன்பு என்றெல்லாம் ஆதீகமாயிருக்குமே.. அங்கே எப்படி?.. என்று கேட்கிறேன்.

“ஓ” அதுக்கென்ன குறைச்சல், வருடாவருடம் கௌரி நோன்பு இருக்கிறேன். இங்கிருந்து ‘நூலை’ அனுப்பிவிடுகிறார்கள், இதோ... கையில் கட்டியிருக்கும் நூலைக் காட்டுகிறார்.

“எங்கள் வீட்டு வாசலில் மாக்கோலம் போடலாம் என்று நான் நினைப்பதுண்டு, ஆனால் அயலவர்களுக்கு அதுபற்றிய விளக்கம் சொல்லப் புறப்பட்டால்— ஒருவருடம் போதாது! அவர்களது பண்பாடுகளுக்கு, பழக்க வழக்கங்களுக்கு மாறுபாடாக ஏதும் செய்து அதனை அவர்கள் காண நேர்ந்தால்— அதுபற்றிய விளக்கத்தை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அங்கு வாழ்பவர்கள் எதையும் புதிது புதிதாக அறிந்து கொள்ள முயல்கிறார்கள். படித்தவர்கள் அதிகம் வாழும் தேசம் அது, எல்லா வீட்டிலும் பெரும்பாலும் டெலிவிஷன் உண்டு. சில பிரத்தியேகமான பண்புகளை அந்நாட்டு மக்களிடம் காண்கின்றேன். ஒருவரை தெருவில் கண்டுவிட்டால், அவர் தெரிந்தவராயிருந்தாலும் சரி, தெரியாதவராயிருந்தாலும் சரி ‘வந்தனம்’ தெரிவிக்கும் உன்னதமான பண்பை அங்கு கணலாம்.

அண்மையில் இங்கு நடந்த வன்செயல்கள், கொள்ளைகள் பற்றி அவர்கள் இருவரும் அக்கறையுடனும், அனுதாபத்துடனும் விசாரிக்கிறார்கள். நடந்தவைகளையும், நடப்பவைகளையும் சொல்கின்றேன்.

“தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக இந்நாட்டு முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கடுமையாக உழைத்தார்கள்” என்று கணவரிடம் சொல்கிறார் திருமதி ஜெரால்ட்.

இங்கு நடந்த கொள்ளைகளையும், அவற்றின் தன்மைகளையும் விளக்குகிறேன். திருமதி ஜெரால்ட் அப்போது குறுக்கிடுகிறார்.. மேற்கு ஜேர்மனியில் இதுபோன்ற சில்லரைக் கொள்ளைகளைக் காண முடியாது, சில்லரைத்தனமாகவும், சின்னத்தனமாகவும் கொள்ளையில் ஈடுபடுபவர்களை நாம் மதிப்பில்லை. அதே சமயம் சில்லரைக் கொள்ளைகளில் ஈடுபடுவது கௌரவக் குறைவு என்று எங்கள் நாட்டு கொள்ளையர்கள் கருதுவதுண்டு. ‘சுப்பர் மார்க்கட்’-இல் சில சமயங்களில்

வில் சிறுசிறு திருட்டுக்கள் நடப்பதுண்டு. அது கூட பெரியபொருட்களை திருடிக் கொண்டு போவதாகத்தான் இருக்கும், உதாரணமாக 'ஓவர் கோட்' அணிந்து கொண்டு வருவதை சுப்பர் மார்கட்டில் விட்டுவிட்டு விற்பனைக்கு இருப்பதை அணிந்து கொண்டு செல்லும் பேர்வழிகள் அங்கு உண்டு, பெரியபொருட்கள் என்றால்—'ஃபிற்றிஸ்ஸை' (குளிர்சாதனப் பெட்டி) தலையில் வைத்துக் கொண்டு போகமாட்டார்கள்,

"அங்கு வாரத்திற்கு 10 மணித்தியாலங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். தினசரி 8 மணித்தியாலம் என்று செய்து வாரத்தில் ஐந்து நாட்களில் கடமை நேரத்தை 'கவர்' பண்ணலாம். தொடர்ச்சியாகவும் செய்யலாம். இடையிடையே விட்டுவிட்டும் செய்யலாம். ஆனால்— எப்படியும் வாரத்தில் 40 மணித்தியாலங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும், போக்குவரத்து நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்த ஏற்பாடு" என்கிறார் ஜெரால்ட்.

"நான் இரவு பன்னிரண்டு மணிவரை படித்துக் கொண்டிருப்பேன். காலை 9 மணிக்குத்தான் நித்திரைவிட்டு எழும்புவேன். வீட்டில் வேலைகளும் குறைவு. இரவு 8 மணியிலிருந்து 10-30 மணிவரை 'ஜேர்மன்' மொழிபடிப்பதற்காக டியூட்டிக்குப் போகிறேன். அங்கு 'ட்ராம்கார்' தான். அங்கு இரவிலும் ஒரு பெண் தனியாகப் போய்வரலாம்! தெருவில் 'நாய்'களைக்காண முடியாது. வீடுகளில் கிட்டிவைத்துத்தான் வளர்ப்பார்கள். குளிக்காலத்தில் நாய்க்குத் தொப்பி, சுவெட்டர் எல்லாம் போடுவார்கள். நாய்க்கு, பூனைக்கென்று தனித்தனி உணவு உண்டு, எப்படி முன்னேற்றம்?" என்று சிரிக்கிறார் திருமதி ஜெரால்ட்.

ஆம்.. நல்லமுன்னேற்றம்தான். உலகத்தை தனது நாஸிக் கருத்துக்களால் நாசம் செய்ய முனைந்து செயலாற்றிய ஹிட்லர் ஒருவன் இனிமேல் தோன்றாமலிருந்தால் முன்னேற்றம்தான்.

திறந்த வெளியில் மாடப் புறக்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சென் மேரீஸ் பாடசாலையில் வகுப்புகள் நடைபெறுவதைப் பார்ப்பது கண்களுக்கு விருந்தான காட்சியாகும்.

நாலு கவர் அறைக்குள் மாத்திரம் பாட போதனை நடத்தாமல், சுற்றியுள்ள இயற்கைச் சூழலை உதவியாகக் கொண்டு மர திழல்களிலும் மாதா கோயில் படிக்கட்டுகள், டோம்களிலும் மாணவ, மாணவியர் அமர்ந்திருக்க அந்த இயற்கை வெளிச்சம், காற்று நிலவும் திறந்தவெளி வகுப்புகளில் ஆசிரிய, ஆசிரியைகள் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுப்பதைக் காணும் போது மனசுக்கு ரம்மியமாக இருக்கின்றது.

பலவண்ண புரூக் கூட்டத் தொகுதிகளைப் போல மாணவ, மாணவியர் கூடியிருந்து இயற்கைச் சூழல் பின்னணியில் கல்வி கற்கும் காட்சி பார்த்து ரசிப்பதுடன் பின்பற்றத் தக்கதொன்றாகும்.

— 'ஜ'

மகாத்மா காந்தி மறைவின் 30-ம் ஆண்டு நினைவு நாளை முன்னிட்டு:

ஆன்மாவின் பெருமை

மிகாமில் ஷோலக்கோவ்

ஒரு நாட்டிற்கு அதன் மாபெரும் புதல்வர்கள் ஆற்றிய பணிகளையும், அவர்களுடைய போராட்டங்களுக்கு உத்வேகம் ஊட்டிய லட்சியங்களையும், தன்னலமற்ற அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும், மனித சிந்தனை மிகவும் மரியாதையுடன் ஆராய் கிறது மனித சமுதாய வரலாற்றில் தோன்றிய அத்தகைய மகாபுருஷர்களில் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி (மகாத்மா காந்தி) ஒருவர்.

சமூக, அரசியல் தலைவர் காந்தியின் குணங்களில் எனக்கும், சோவியத் மக்கள் பணுக்கும் அதிகம் பிடித்தவற்றைப் பற்றி இந்திய மக்களுடன் பேச விரும்புகிறேன். பலதரப்பட்ட அவருடைய வாழ்க்கையின் ஒரு சில அம்சங்களைப் பற்றி மட்டும் என் கருத்துக்களை வாசகருடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறேன்.

காந்திக்கும் ரஷ்யாவின் மாபெரும் எழுத்தாளர் டால்ஸ்டாய்க்கும் இடையே உள்ள நெருக்கத்தை யாராவது புறக்கணிக்க முடியுமா? இந்திய மக்களும் ரஷ்ய மக்களும் வரலாற்று ரீதியாகப் பெரிதும் மாறுபட்ட நிலைமைகளில் வாழ்ந்து வந்த போதிலும், அவர்களுக்கிடையே முன்னேற்றத்தின் பெயரால் தொடர்புக்கான சாத்தியப்பாடுகள் இருந்தன என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணம். ஒரு விந்துவுக்குக் கடிதம் என்ற பெயரில் டால்ஸ்டாய் எழுதிய கடிதத்தைப்

பற்றி மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். காந்தி இதைப் பெரிதும் பாராட்டினார். காந்தி, டால்ஸ்டாய் ஆகியவர்களின் தத்துவக் கோட்பாடுகளைப் பற்றி நான் இங்கு ஏதும் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அவர்களுடைய தத்துவங்களிலும், நடைமுறை நடவடிக்கைகளிலும் போராட்டத்திற்கான வழிமுறைகளைத் தேடுமாறு அவர்களை உந்தியது எது என்பதை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒடுக்கு முறைக்குக் கண்டனம், தங்கள் சொந்த நாட்டு மக்கள் மற்றும் அயல்நாட்டு மக்களின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் உணரும் சக்தி, இவைதான் அவர்களுடைய தேட்டங்களைத் தூண்டின. இந்தியாவின் விடுதலைக்காகப் போராடிய மாவீரனையும், ரஷ்யாவின் மாபெரும் மனிதாபிமான எழுத்தாளரையும் ஒன்று சேர்த்ததும் இவைதான்.

பல்வேறு மதச் கோட்பாடுகளால் ஏற்பட்ட பகைமையையும் பூசையும் எதிர்த்துப் பல ஆண்டுகள் வரை காந்தி போராடினார்.

அவர் வாழ்க்கையின் முக்கிய லட்சியங்களில் ஒன்று தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு இடம் அளித்த, பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வந்த, வறட்டுக் கோட்பாடுகளை ஒழிப்பதாகும். 'தீண்டாதோர்' தொகை இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் சுமார் 20 சதவீதமாகும்.

இந்தப் பணியில் அவர் வெற்றி அடைந்திரா விட்டால், காலனி யாதிக்கத்திலிருந்து இந்தியாவை விடுவிக்கும் போராட்டத்திலிருந்து, சமூகத்தின் ஒரு மாபெரும் பகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். 'சுயராஜ்யம்' என்று அவர் குறிப்பிட்ட லட்சித்தை எய்தியிருக்க முடியாது.

இந்தியப் பெண்கள் விடுதலைக்காக அவர் நடத்திய போராட்டம் எப்படி பட்டது? மக்கள் தொகையில் பாதி உள்ள பெண்களை, மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பெரும் சமூக சக்தியாக அவர் கண்டார். நெடுங் காலமாகக் கனவு கண்ட சுதந்திரத்தை நனவாக்கும் பொருட்டுத் தம் நாட்டின் எல்லாச் சக்திகளையும் அவர் திரட்ட முயன்றார்.

காந்திஜி, தாம் செய்த ஒவ்வொரு செயலிலும், உறுதியாக காலனி ஆதிக்க எதிர்ப்பையும், விடுதலையையே வாழ்க்கை லட்சியமாகக் கொண்ட நாட்டின் மீது அவருக்கு இருந்த ஆழ்ந்த பற்றுதலையும், இடையறாது வெளிப்படுத்தினார்.

அகிம்சை மூலம் 'அமைதியான புரட்சி' ஏற்படுத்த அவர் முயன்றார். எம் நாட்டில் நாங்களும் மிகக் குறைந்த அளவு சேர்த்துடன், உள்நாட்டுப் போர் இல்லாமலும், புரட்சி செய்ய முயன்றோம், எமது புரட்சியின் அமைதியற்ற அம்சம், எங்களுடைய உழைக்கும் மக்கள் மீது, உள்நாட்டு எதிர்ப்பு புரட்சியாலும், எங்கள் புரட்சியை அழித்தச் சுதந்திரத்தை நசுக்க விரும்பிய 11 ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் ஆயுதம் தாங்கிய தலையீட்டினாலும், திணிக்கப் பட்டது.

இவை இரு வெவ்வேறு பாதைகள். வெகுஜன பலத்தி

காந்தி வைத்திருந்த நம்பிக்கையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் முண்ட பொழுது, காந்தி பாசிஸத்தை எதிர்த்து, சோவியத் மக்கள் மீது மிகுந்த அனுதாபம் காட்டியதை மறக்கவே முடியாது. ஹிரோஷிமா, நாகசாகி மீது அணுக்குண்டு வீச்சை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பியவர்களில், அணு ஆயுதங்களின் மீது தடை விதிக்க வேண்டும் என்று கோரியவர்களில் தகராறுகளை அமைதியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கோரியவர்களில்; பொதுப் படைக்குறைப்பைக் கோரியவர்களில் அவரும் ஒருவர்.

காந்தியின் வாழ்க்கையே ஓர் இடையறாத தேட்டம். அதன் சிக்கல்களும் வேறுபாடுகளும் இந்தியாவின் வரலாறு பூர்வமான அபிவிருத்தியின் சிக்கல்களைப் பிரதிபலித்தன.

நாம் நிஜமான செய்திகளைத்தான் படிக்கிறோமா?

ஸ்பார்தக் பெக்ஸோப்

நட்பு விவகாரங்கள் பற்றிய செய்திகளை வேண்டுமென்றே திரித்தும், புரட்டியும் வெளியிடுகின்ற ஒரு புதுமையான நோய் இன்று பத்திரிகை உலகினை, குறிப்பாக, மேற்குலகப் பத்திரிகை உலகினைப் பிணித்துள்ளதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. தமக்கு இசைந்த விதத்தில் செய்திகளை திரித்து வெளியிடும் பொருட்டு பல பத்திரிகை வானொலி நிறுவனங்களிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களுக்கு அமெரிக்க உளவு ஸ்தாபனமாகிய சி. ஐ. ஏ. ஆயிரக்

கணக்கான டாலர்களை அள்ளித் தெளித்து வந்த சந்தி அண்மையில் நடைபெற்ற அமெரிக்க செனட் கமிட்டி விசாரணைகளின் போது வெளிவந்தமையாவரும் அறிந்ததே.

பொய்யர்ன செய்திகளைப் பரப்பும் இந்த தந்திரோபாயம் சர்வதேச இணக்க அமைதிச் சூழலைப் பல விதங்களில் நச்சுப் படுத்துகிறது. மலையை மடுவாக்கியும் மடுவை மலையாக்கியும் மக்கள் கண்களில் மண்ணைத் தூவுகின்ற இந்தக் கைங்கரியம் தொடர்ந்தும் நடைபெற்று வருகிறது.

உதாரணத்துக்கு ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் 'கொஸ்மஸ் - 854' என்ற ருஷ்ய செய்தியொன்று பூமியிலுள்ள கட்டுப்பாட்டு நிலையத்துடனான தொடர்பு அறுந்ததன் விளைவாக, திட்டமிடப்பட்டிருக்காத மர்மக்கத்தில் பயணித்து, வடகனேடியப் பிராந்தியத்துக்கு மேலேயுள்ள வளிமண்டலத்தில் எரிந்து சாம்பராகியது. அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன் முதலான நாடுகள் பாரிய அளவில் அண்டவெளி இயற்றுறையில் ஒத்துழைப்பினைப் பேணி வருகின்ற ஒரு நிலையில், இச்சிறு செய்தி எரிந்து விழுந்த விவகாரத்தை ஏதோ சூரியனே பூமியில் விழுந்து விட்டது என்பது போல பூதாகரமாக்கி, இது பற்றிய தவறான, 'பரபரப் பூட்டும்' செய்திகளை மேற்குலகப் பத்திரிகைகளும், வானொலிகளும் வெளியிட்டு வருகின்றன,

பூமியில் விழுந்த மேற்படி செய்தியின் சில எச்ச சொச்சங்களிலிருந்து பேரபாயத்தை ஏற்படுத்தவல்ல கதிரியக்கம் எழும்பு பல மைல்கள் தூரத்துக்குப் பரவக் கூடும் எனப்

பல பத்திரிகைகள் அபாப அறிவிப்புச் செய்தன. 'வடகனேடியப் பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களுக்கு அபாயத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் சோவியத் யூனியன் திட்டமிட்டே இச்செய்மதியை அனுப்பியது' என்ற பாணியிலும் சில பத்திரிகைகள் செய்திகளை வெளியிட்டன.

ஒரு நாட்டின் மீது சேற்றை வாரி வீச வேண்டும் என்ற குறுகிய நோக்குடன் இவ்வாறு பொறுப்பற்ற முறையில் பொய்ச் செய்திகளைப் பரப்புவது, சர்வதேச சூழலை எவ்வளவு பாரதூரமான முறையில் பாதிக்கும் என்பதை இந்தச் செய்திகளை 'உற்பத்தி' செய்யும் பிரகிருதிகள் உணருவார்களா? குறிப்பிட்ட அந்தச் செய்மதியிலிருந்து உருவாகக் கூடிய கதிரியக்கத்தினால் ஏற்படக் கூடிய அபாயத்தைக் காட்டிலும், பொய்ச் செய்திகளைப் பரப்பும் இந்தப் புரளிப் பிரசார இயக்கம் பேரபாயத்தை விளைவிக்கின்றது.

'48 மணி நேரத்தினுள் அதிலாந்திக் கரைக்குச் செல்லக் கூடிய அர்மதாஸ் டாங்கிகளை 'வார்ஸா' நாடுகள் தயார் நிலையில் வைத்துள்ளன!' 'ஐனோவ் மலைகளுக்கடாக கிரேக்கத்தினுள் பாய்வதற்கு சோவியத் டாங்கிகள் தயாராக உள்ளன' இந்தவாறான பரபரப்பூட்டும் போலிச் செய்திகள் உலகில் ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்துவதற்கான ஆக்கபூர்வமான பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று வரும் சூழலை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும்?

‘நம்பகமான வட்டாரங்கள்’. ‘நாமறிந்த வட்டாரங்கள்’ என்ற நாமங்களைச் சூட்டிக் கொண்டு சர்வதேச சூழலை நச்சுப்படுத்தவும் — ஆயுதப் போட்டியை மேலும் உக்கிரப்படுத்தவல்ல — இத்தகைய போலிச் செய்திகளைப் பரப்பி வருவதில் யார் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்? கட்டுப்பாடற்ற முறையில் நவீன ஆயுத வகையகங்களை உற்பத்தி செய்யும் இராணுவ — தொழிற்சாலைகளுக்கு நமது உற்பத்திகளை எப்படியாவது விற்பது தள்ளிவிட வேண்டிய தேவை உள்ளது. இதனால் ‘கரடி வருகிறது’ ‘புலி வருகிறது’ என்ற தோரணையில் ‘சோவியத் அச்சுறுத்தல்’ பற்றிய புரளிகளை இவர்கள் அவிழ்த்து விடுகின்றனர். தற்பாதுகாப்பின் பொருட்டு இதர நாடுகள் தமது இராணுவ பலத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று அறிவு கொடுத்துகின்றனர். தமது ஆயுதச் சரக்கைச் சந்தைப் படுத்துவதற்காக

வெறும் பிரமைகளை உருவாக்கி வருகின்றனர்: உதாரணமாக ‘எதியோபிய - ஸோமாலிய யுத்தம் பற்றி நிஜத்துக்கு மாறான பல செய்திகளை மேற்கத்தைய செய்தி ஏஜன்ஸிகள் வெளியிட்டு வருவதை இந்தாட்களில் காணலாம்.

சர்வதேச விவகாரங்கள் பற்றிய செய்திகளுக்காக, மேற்கத்தைய செய்தி ஏஜன்ஸிகளில் தங்கியுள்ள மூன்றாவது உலக நாடுகளின் பத்திரிகைகளும் வாசகர்களும் இந்தப் போலிப் பிரசாரத்தையிட்டும் மிகவும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

தவறான செய்திகளைக் கருக்கொண்ட மேகங்கள் எமது உலகின் மீது கவிந்துள்ளன. அவ்வப்போது இவை ‘புரளி’ மழையைப் பொழிகின்றன. சமாதானத்தை நோக்கிய மார்க்கத்திலுள்ள நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்றுக்களை மறைத்து நிற்கின்றன.

நம்மை நாமே...

மேமன்கவி

இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை இன்னும் தாழ்வு மனச்சிக்கல் உள்ளவர்களாகவே இருக்கிறோம். ஏனெனில் ஈழத்துப் புதுக்கவிதை வளர்ச்சி பற்றிப் பேசும் பொழுது அது இன்னும் இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெறவில்லை என்றும் ஈழத்துப் புதுக்கவிதையாளர்கள் ‘ஞான வறுமை’ உள்ளவர்கள் என்று குறிப்பிட்டு வருகிறார்கள்.

19-0-ம் ஆண்டு அளவில் அமெரிக்க இலக்கியத்தில் தோன்றிய புதுக்கவிதை 1912-ம் ஆண்டு அளவில் தமிழக இலக்கியத்தில் வந்து அங்கிருந்து ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அதே காலகட்ட அளவில் வந்த ஒரு நவீன இலக்கிய உருவமாகும். அதன்படி 40 வருட கால இலக்கிய உருவம் வளரவில்லை என்று சொன்னால் எப்படிப் பொருந்தும்?

ஈழத்துப் புதுக்கவிதை இலக்கிய அந்தஸ்துடன் எழுதும் புதுக்கவிதையாளர் இல்லாமல் இல்லை. உதாரணமாக, இயற்கையைத் தன் கவிதைகளுக்குப் பொருளாக்கும் சபா, ஜெயராசா, அழகியலை அழகாகச் சொல்லும் ஈழவாணன், முற்போக்குக் கருத்துக்களை சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் எழுதும் ஜெயபாலன், முஸ்லிம் சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கவிதைகளாக்கும் கமால், சமீஸ், உளவியலை அழகாகக் கையாளும் என். சண்முகலிங்கன், கனவுகளைக் காதலின் ஏக்கத்தை எழுதும் அ. யேசுராசா, மலையகப் பிரச்சினைகள் சொல்லும் கல்முனைப் பூபால், வேல். சண்முகராஜா,

மற்றும் அன்பு ஜவஹர்ஷா, பேரூ மனோகரன், நீள்கரை நம்பி போன்றோர் இலக்கிய அந்தஸ்துடன் எழுதும் பொழுது ஈழத்துப் புதுக்கவிதை வளரவில்லை என்றும் புதுக்கவிதையாளர்கள் ஞான வறுமை உடையவர்கள் என்றும் கூறுவோரின் ஞான குனியத்தைத் தான் எடுத்துக் கூறுகிறது.

ஆக — நன்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ள ஓர் இலக்கிய உருவத்தை இன்னும் வளரவில்லை என்று கூறிக் கூறி நம்மை நாமே தாழ்த்திக் கொள்ள வேண்டாம். ஏனெனில் — ஈழத்தின் தனித்துவம் இன்று ஈழத்துப் புதுக்கவிதைகளில் நன்கு பளிச்சிடுகிறது என்பது நிராகரிக்க முடியாத ஓர் உண்மையாகும்.

இலக்கிய உலகில் புதுக்கவிதை பற்றி பலர் பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை இதுவரை சொல்லி வந்துள்ளனர்.

மிகக் கடுமையான விமரிசனத் தாக்குதல்களையும் தாங்கி இதுவரை ஈடுகொடுத்து வந்துள்ளது புதுக்கவிதை. இந்தக் கடுமையான தாக்குதல்களுக்குப் பின்னரும் இத்துறை அரும்பிவிட்டு வளர்ந்து வருகின்றதைப் பார்க்கும் போது அதன் வீரிய சக்தியில் நம்பிக்கை ஏற்படுகின்றது.

அஞ்சலட்டைக் கவிதை என்ற நிலை மாறி இன்று நல்ல தரமான புதுக்கவிதைகள் நிரூபிக்கப் படுகின்றன.

எதிர்காலத்தில் இதன் தாக்கம் நிச்சயமாக பல்வேறு இலக்கியத்தையும் பாதிக்கும் என்பதை நிச்சயமாக நம்பலாம்.

தொடர்ந்து மல்லிகையைப் படித்துவரும் தரமான இலக்கிய ரசிகர்களுக்குப் பிரதானமான பொறுப்பொன்றுண்டு. இந்த மண்ணில் காத்திரமான கலை, இலக்கிய, நாடக வளர்ச்சியை நீங்கள் மனதார வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென விரும்பினால் நமது நிறைகளை நண்பர்களுக்குக் கூறுங்கள்; குறைகளை எமக்கு எழுதுங்கள்.

இரட்டை முகத் தெய்வங்கள்!

எஸ். ஆர். வஸீகரன்

விவாத மேடையில் இது வரை இடம் பெற்று வந்துள்ள சகல விவாதக் கருத்துக்களையும் நான் கருத்தூன்றிப் படித்து வந்திருக்கிறேன்.

பல கருத்துக்கள் விவாதப் பிரச்சினையின் மையக் கருத்தையும் மீறி எங்கெங்கெல்லாமோ சென்றுள்ளதையும் என்னால் குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது.

தனி நபர் மன அவசங்களினால் உந்தப்பட்ட சிலர், தமது சொந்த மனக் கொதிப்பை வடிய விரும்புவது காலாகக் கூட இந்த விவாத மேடையைப் பாவித்துள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

சென்ற இதழில் சண்முகதாஸ் அவர்களின் சில கருத்துக்கள் மிக நிதானமாகச் சிந்திக்கத் தக்க ஒன்றாகும். கலாநிதிகள் பற்றிய இந்த விவாத அரங்கில் தொட்டதற்கெல்லாம் கருத்துக்களும் அபிப்பிராயங்களும் சொல்லி வைக்கும் கலாநிதிகள் இந்த விவாத மேடையின் பற்றி ஒரு கருத்துக் கட்டுரையைக் கூட இதுவரை எழுதவில்லை என்பதைப் பின்னணியாக வைத்துப் பார்க்கும்போது தான் கலாநிதி சண்முகதாஸின் துணிச்சல் நமக்கு விளங்குகின்றது.

ஒருவேளை இப்படியும் இருக்கலாம். இந்தச் சிறிய விவாதத்

தில் நாம் ஏன் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அலட்சிய சுபாவம் காரணமாக அவர்கள் இதில் கலந்து கொள்ளாமல் ஒதுங்கி இருக்கலாம்.

இந்த அலட்சியம் இலக்கியக் கோழைத்தனம் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

சரியோ பிழையோ கடந்த கால நூற்றாண்டுக் கால ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்தவர்கள் இந்த இலக்கியக் கலாநிதிகள். அவர்களின் தாக்கத்தினாலும் ஆற்றலினாலும் நமது இலக்கியம் செழுமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதே சமயம் புளியமரம் போன்று ஒங்கிச் சடைத்து வளர்ந்து சர்வ வியாபகமாக அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு இருந்ததினால் அதன் கீழே ஒரு சிறிய செடி தானும் செழித்து வளர முடியாத அவநிலைக்கும் அவர்களே காரண கர்த்தர்களாக விளங்கி வந்துள்ளனர்.

இன்று பிரச்சினை வரும் பொழுது மௌனமாக இருக்கத் தலைப்படுகின்றனர்.

இந்த மௌனம் இலக்கியத்தில் நிரந்தர மௌனத்தைக் கொண்டு வந்துவிடும் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வது நல்லது.

இளந் தலைமுறையைச் சேர்ந்த என்னைப் போன்றவர்களின் ஆதர்ச புருஷர்களாக இவர்களில் சிலர் ஒரு காலத்தில் விளங்கியதுண்டு. மாபெரிய தத்துவங்களையும் இலட்சியங்களையும் இலக்கிய பூர்வமாக நான் இவர்களது கருத்துக்கள் மூலம் தெரிந்து கொண்டது முண்டு.

இன்றோ இவர்கள் தத்தமது வர்க்க வசதிகளைப் பாதுகாக்கவும் தமது சமூக அந்தஸ்துக்களை மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொள்வதற்குமாக தாமே எமக்குக் கற்றுத் தந்ததால் நாம் மன உணர்வு பூர்வமாக வெறுப்புற்றுள்ள ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு — குறிப்பாக அமெரிக்காவுக்கு — பறக்கிறார்கள் — பறக்கிறார்கள்!

இவர்கள் இதுவரை போதித்து வந்த வர்க்கம் — ஏகாதிபத்தியம் — சுரண்டல் கொடுமை — போன்றவைகளை இவர்களே மறந்து காரியமாற்றுவதைப் பார்க்கும்போது இவர்கள் நம் பிய தத்துவத்துக்கு இவர்களே விகாசமாக நடந்துள்ளார்களா என்ற சந்தேகமும் என் மனதில் எழுகின்றது.

என்னைப் போன்றவர்கள் முற்போக்கு இலக்கிய ரீதியாக இவர்களது பாதையைத் தெரிந்து கொண்டதுண்டு உண்மைதான், ஆனால் நடைமுறை ரீதியாக இன்று இவர்களது செயல்களை ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கும் திராணி பெற்றுவருகிறோம் என்பது நமது வளர்ச்சியையே காட்டுகின்றது.

இப்படியான இரட்டை வாழ்க்கை வாழும் சிலரினால், அவர்களினது எழுத்தும், பேச்சும்

சும்-நடைமுறை வாழ்க்கையும் முரண்பட்ட காரணத்தினால் — தமிழகத்தில் ஒரு காலத்தில் ஒகோ எனப் புகழப்பட்ட படைப்பாளிகள் கூட இன்று அருவருப்புடன் ஒதுக்கப்படுகின்றனர் என்ற உண்மையும் நமக்குத் தெரியாததல்ல.

சில அரசியல் வர்திகளைப் போல, இலக்கிய ஜாம்பவான்களும் இரட்டை வாழ்க்கை வாழக் கற்றுக் கொண்டுள்ளனரோ என்ற சந்தேகம் எனக்குச் சமீப காலமாக ஏற்பட்டு வருகின்றது.

மிக விழிப்பாக இருக்கும் ஈழத்து இலக்கிய உலகம் இப்படியான சின்னத்தனங்களை ஒரு போதுமே அனுமதிக்க மாட்டாது எனத் திண்ணமாக நம்பலாம்.

சண்முகதாஸ் கேட்பதில் நியாயமுண்டு. இப்படியான கலாநிதிகளை ஏன் கூட்டங்களுக்கு அழைக்கிறீர்கள்? இப்படியான விமரிசகர்களிடம் ஏன் உங்களது நூல்களுக்கு முன்னுரை வாங்குகின்றீர்கள்? என அவர் சுட்டிக் காட்டுவது சரி.

நான் நினைக்கிறேன், கலாநிதிகள் என்பதற்காக அது நடைபெறவில்லை. இவர்கள் கடந்த காலங்களில் சாகித்திய மண்டலம் போன்ற பரிசு அமைப்புக்களில் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ளனர். இப்படி அவர்களைக் காக்காய் பிடித்தால் சுவபமாக அந்தப் பரிசுகள் தமக்குக் கிடைக்கும் என்ற குறுக்கு வழிச் சிந்தனையாக இருக்கலாம். எனது சந்தேகம் நியாயமானது என்பதற்குச் சாட்சி, இவர்களால் முன்னுரை எழுதப்பட்ட பல நூல்களுக்கு இவர்களின் ஆதிக்க காலத்திலேயே பரிசளிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

இறுதி வேண்டுகோள்!

அடிக்கடி நான் யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரிக்குப் போவது வழக்கம்.

அது ஒரு புதிய உலகம். நோய் வாய்ப் பட்டவர்களும், துன்ப துயரங்களால் பீடிக்கப் பட்டு, வறுமையால் ஒடுக்கப் பட்டு, பாரிய மரண அவஸ்தையுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கும் அந்த நோயாளிகளைப் பார்க்கும் போதுதான் வாழ்வின் அர்த்தம் தெரியும்.

வாழ்க்கையில் சாதிக்க வேண்டியதை உடனடியாகவே செய்து முடித்திட வேண்டும்; நாளை எனப் பின்போட்டுவிடக் கூடாது என்பதை எனக்குப் போதிக்கும். தவச் சாலையாக நான் அந்த மருத்துவ மனையை நோக்குவதுண்டு.

எனவே தான் அடிக்கடி அங்கு சென்று வருவேன்.

என்னைப் பலருக்குத் தெரியும்; ஆனால் பலரை எனக்கு உண்மையிலேயே தெரியாது. இருந்தும் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக் கட்டில்களில் படுத்தவாறே என்னைக் கண்டதும் ஏதோ தங்களைத்தான் நான் நாடி வந்திருக்கிறேன் என்ற பாவனையில் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஒரு புன்முறுவலுடன் அல்லது அசட்டுச் சிரிப்பொன்றுடன் கையெடுத்து என்னைக் கும்பிடுவார்கள்.

துன்பத்தால் பாதிக்கப்பட்டு நோயின் வேக்காட்டினால் அவஸ்

தைப்பட்டு தொந்து போயிருப்பவர்களான அவர்களை எனக்கு ஏற்கனவே தெரியாது என நம்பவைப்பது மனசுக்குச் சற்றுச் சிரமமாகவே இருக்கும். நானும் அவர்களைப் போலவே முகத்தில் புன்முறுவலை வரவழைத்துக் கொண்டு சற்று ஆறுதலாக அவர்களது கட்டிலடியில் நின்று விசாரித்து விட்டுப் போவேன்.

அவர்களின் முகத்தில் அப்பொழுது ஏற்படும் திருப்தி இருக்கிறதே; அது என் நெஞ்சுக்கு ஆறுதலைத் தரும் ஓர் ஒளிர்தம்!

இப்படியாகத் தான் ஒரு நாள் பதினாலாம் வார்ட்டினூடாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு உருவம் என்னைக் கைச் சாடை காட்டி அழைத்தது. தலையணையை முதுகுக்குச் சாய்வு கொடுத்துச் சற்றே சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்த உருவம் கறுத்து, மெலிந்து. தாடி வளர்த்த கோலத்தில் காட்சி தந்ததால் என்னால் அடையாளம் காண முடியவில்லை.

திரும்பவும் அழைத்தது அந்த உருவம்:

அருகே சென்றேன்:

'என்னைத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார் அந்த நோயாளி: 'உங்களை எனக்குத் தெரியும்; ஆனால் உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாமல் இருக்கலாம்' எனப் பதிலையும் அவரே சொன்னார்.

'நீங்கள் ஜீவா தானே?' என்று வினவினாடி கூர்ந்து என்னைப் பார்த்தார், அவர். தன்னுடைய பெயர் மணியம் என்று சொன்னதற்கு ஞாபகம். அது சுப்பிரமணியமாகவும் இருக்கலாம்; பாலசுப்பிரமணியமாகவோ சிவசுப்பிரமணியமாகவோ கூட இருக்கலாம். முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் இது நடந்தது. எனவே நேரடியாக அந்தப் பெயரை என்னால் இப்பொழுது சொல்ல முடியவில்லை. தலையணைக்குக் கீழே கையைச் செலுத்தி எதையோ பொத்தி எடுத்து என்னிடம் நீட்டுகிறார். மணியம்.

ஐந்து ரூபாய் நோட்டு!

'மல்லிகைக்கு எனது சிறிய அன்பளிப்பு இது! கன நாளைக் கனக்கொரு சின்ன ஆசை. உங்களுக்கு எப்படியாவது ஒரு அன்பளிப்புத் தர வேண்டுமென்று. அது இன்டைக்குத் தான் நிறைவேறுது. மாட்டினென்றது சொல்லாமல் இதை வாங்குங்கோ'

ஒரு நிமிஷங்கள் என்னையே மௌனமாகக் கூர்ந்து பார்க்கிறார்: முகத்தில் கெஞ்சம் பார்வை ஒளிர்கின்றது. 'இது தருவது எனக்கொரு மன ஆறுதல். எனக்கு இப்ப கடுமையான இதய வகுத்தம். இன்டைக்கோ நாளைக்கோ எண்டு நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்களைப் பல தடவை ரூட்டிலை கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் கதைச்சப் பழக்கமில்லை. நீங்கள் மல்லிகைக்காகப் படும் கஷ்டத்தை எனக்கு வடிவாகத் தெரியும்' என்றபடி நோட்டைப் பொத்திய கரத்தை முன்னே நீட்டுகிறார்.

எனக்குச் சங்கடமான நிலை. வாங்குவதா வாங்காமல் விடுவதா என்ற தடுமாற்றம். அவ

ரது தோளை வருடித் கொண்டிருந்த நான் ஒன்றுமே பேசாமல் மௌனத்தில் லயிக்கிறேன்.

எனக்குத் தேகமே புல்லரிக் கிறது. 'இது என்ன பைத்தியக் காரத்தனம். நீங்க வைச்சிருங்கோ இதை. நான் உங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டிய நேரத்திலே உங்கலிட்டை இதை எப்பிடி வாங்குவது?' என்று சொல்லிக் கொண்டே என்கையில் நினைக்கப்பட்ட நோட்டை திரும்பக் கொடுக்க முனைகின்றேன்.

'ஜீவா இது என்றை கடைசி ஆசை. பிறகு இந்த ஆசை நிறைவேறாமல் போகலாம். என்றை வருத்தமும் அப்பிடி. இலங்கை முழுவதும் போய் வேலை பார்த்தவன் நான். இப்ப இந்தக் கட்டிலிலே கடைசியாகக் கிடக்கிறேன். அப்படியாவது ஒரு நல்ல காரியத்துக்கு இதைச் செய்யிறேன் என்பது மன நிறைவு தான் எனக்கு வேணும். என்ற கடைசி ஆசைக்காவது இதை நீங்கள் வாங்கத்தான் வேணும்' என்று சொல்லி எனது கையைப் பிடித்துக் கண்களில் ஒத்திக் கொள்ளுகின்றார்.

என் மனம் குழைகின்றது. கடைசியில் அவரின் வலுக்கட்டாயமான வேண்டுகோளுக்கு கணங்கி அந்த ரூபா நோட்டைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

முன்று நாட்களுக்குப் பின் அதே வார்ட்டால் போகும் போது மணியம் இருந்த கட்டிலைப் பார்க்கிறேன். அதில் வேரோர் உருவம் தென்படுகின்றது. பக்கத்துக் கட்டிலை விசாரிக்கிறேன். மந்தநான் இரவே அவர் கண்களை மூடிவிட்டார் எனப் பதில் வருகிறது.

—அதாவது எனக்குப் பணம் தந்த அன்றைய இரவு!

கேள்விகள் புதுமையாக இருக்கட்டும்.— தரமானவையாக அவை அமையட்டும். உங்களது கேள்வியின் ரச்சனை எமது பதிலுக்கு உற்சாகமூட்டட்டும்.

டொமினிக் ஜீவா

* இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் சமூகத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதிகளில் சிறந்தவை என்ன?

சி. எஸ். ஆசைத்தம்பி
துறைநீலாவண்ண.

இந்தக் கேள்வியிலிருந்து என்னுடைய சிறுகதைத் தொகுதிகளை நீங்கள் படிக்கவில்லை எனத் தெரிகின்றது. படித்துப் பாருங்கள்; இந்தக் கேள்விக்கு விடை கிடைக்கும்.

* அண்மையில் காலமான தமிழ்வாணன் படைப்புக்கள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

மருதமுனை எம். ஜே. எ. ஹசீப்

தமிழ்வாணன் அப்படியொன்றும் ஆக்க இலக்கியகாரரல்ல. விமரிசிக்கத் தக்க அளவுக்கு அவர் படைப்பாளியுமல்ல. அதே சமயம் தமிழில் இதுவரை யாருமே எழுத முடியாத அளவுக்கு ஏராளமான நூல்களை— பல்வேறு துறை சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்களை—

எழுதியவர் அவர் ஒருவரே. இது அவரது சாதனைதான்.

* மல்லிகையைத் தொடர்ந்து படிப்பவன் நான். இச்சஞ்சிகையில் எங்கோ இருப்பவர்களின் புத்தகங்களை விமரிசிப்பதை விட, நமது எழுத்தாளர்களின் நூல்களை விமரிசித்தால் என்ன?

யாழ்ப்பாணம். பா. ருகன்

அது எனது தவறல்ல! விமரிசனத்துக்காக நூல்களை எமது விமரிசகர்களிடம் கொடுத்து அனுப்பப்பட்டவன் நான். அவர்கள் என்னுடன் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்களே; இதைக் கூடிய சீக்கிரம் மாற்றியமைக்க முயல்கிறேன். அதன் பின் இந்தக் குறை இருக்காது.

* இந்தியச் சஞ்சிகைகள் இங்கு படையெடுப்பை ஒட்டி மல்லிகை பாதிக்கப்பட்டுள்ளதா?

மானிப்பாய். எஸ். தவேந்திரன்

காலம் போகப் போகத்தான் இதற்குத் தெளிவான

பதிலைச் சொல்லலாம். ஆனால் ஒன்று. மல்லிகை நன்றாக ரவி கர் மனதில் வேருன்றிவிட்டது. எனவே அதன் அபிமானிகள் மாதா மாதம் கூடிக் கொண்டு வருகின்றனர். பிரச்சினை அது வல்ல. இந்த மண்ணில் சிறு துளிர் விட முயன்று போராடும் மற்றச் சஞ்சிகைகளுக்காகவும் படைப்புக்களுக்காகவுமே நான் போர் தொடுக்கிறேனே தவிர, வெறும் மல்லிகைக்காக நான் குரல் கொடுப்பதாக யாரும் நினைத்து விடக் கூடாது.

* வேறு கிரகங்களிலிருந்து பூமிக்கு வரும் மனிதன் பூமியில் எதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவான்?

உரும்பராய். த. மாணிக்கம்

சகல சீவராசிகளும் தலைகீழாக நடமாடும் போது வெளவால் ஒன்றுதான் சரியாக நிற்கின்றது என ஆச்சரியப்படுவான்.

* இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் கம்யூனிஸ்த் தந்தைகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பது எனது கருத்து. உங்கள் கருத்தென்ன?

கொழும்பு - 3 புஷ்பா

உங்கள் கருத்து ஜதார்த்தம். உலகத்தின் மிகச் சிறந்த படைப்பாளிகளும் கலைஞர்களும் இந்தத் தத்துவவாதினால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டவர்களே என்பது உலகறிந்த உண்மை.

* அண்மையில் நடந்த விமானக் கடத்தலைப் பலாத்காரம் பிரயோகித்து, மூன்று உயிர்களைப் பலியிட்டு முறியடிக்கப்பட்டதைப் பரிசுத்த பாப்பராரும் வரவேற்றிருக்கிறாரே, இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கொழும்பு. எஸ். எம். கருணாநிதி

விமானக் கடத்தல் ஒரு சமீபத்துத் தொற்று நோய். சர்வதேச நாடுகள் இந்தப் பயமுறுத்தலுக்கு எதிராக ஒரு நிகு சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் ஒரு சிலர் சேர்ந்து நூற்றுக் கணக்கான உயிர்களைப் பணயம் வைத்துப் பயமுறுத்திக் காரியம் பார்க்கலாம் என்ற அடாவடித் தனத்துக்கு எதிராகப் பலாத்காரம் பாவித்துத் தான் செயல்பட வேண்டுமானால் அந்தப் பலாத்காரம் அவசியம் வரவேற்கத் தக்கதுதான்.

* யாரிடம் நீங்கள் எழுதக் கற்றுக் கொண்டீர்கள்?

பண்டத்தரிப்பு. சு. மணி

இயற்கையிடமும் இதயமுள்ள மனிதர்களிடமும்.

* பாதுகையில் நீங்கள் அறிமுகப் படுத்திய முத்து முகம் மது பாத்திரம் இன்றும் இருக்கின்றரா?

பசறை. எஸ். பத்மநாதன்

ஆம். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கண்தாரியார் வீதியில் இருக்கும் அவரது கடையில் இருந்து கொண்டு இன்னமும் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிறார். கூர்மையாக அவதானித்தால் இவர்தான் முத்து முகம்மது என்பதை யாருமே புரிந்து கொள்ளலாம்.

* நீங்கள் கர்நாடக சங்கீதத்தை ரசிப்பதுண்டா? அப்படியானால் யாருடையதை விரும்பிக் கேட்பீர்கள்?

சுன்னகம். டி. வசந்தா

எனது அபிமானப் பாடகி சாவித்திரி கணேசன். அரியலூர் ரெயில் விபத்தில் அவர் இறந்ததைக் கேள்விப்பட்டதும் நெஞ்சம் விம்மியவர்களில் நானும்.

ஒருவன். இன்று நான் சுவைப்
பவர்கள்: பால்முரளி, எம். டி.
ராமநாதன், மதுரை சோமு.

✽ இதயம் பேசுகிறது. குங்கு
மம், அலிபாபா போன்ற
புதுச் சஞ்சிகைகள் வந்திருக்கின்
றனவே, இவைகளைப் பார்த்தீர்
களா? அப்படியானால் என்ன
அபிப்பிராயப் படுகிறீர்கள்?

மன்னார். கே. துரைராஜா

பார்த்தேன்; படித்தேன்.
தனித்துவமற்றவை இவை.
வேறென்றின் சாயல் இவை
களில் தனித்துள்ளதை அவதா
னிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்
றது. மூன்றுமே வர்த்தகச் சஞ்
சிகைகள்தான். ஏகப்பட்ட
போட்டிக்குத் தம்மை ஈடு
கொடுக்க இப்போதே முனைந்
துள்ளன. போகப் போகத்தான்
இவைகளின் பாதிப்பைக் கணிக்
கலாம்.

✽ உங்களது எழுத்தைக் கடந்த
60-ல் இருந்து படித்து வரு
பவன் நான். ஆனால் மேடைப்
பேச்சை இதுவரை கேட்டதில்லை.
உங்களது பேச்சைக் கேட்க
வேண்டுமென்ற எனது ஆசை
நிறைவேறுமா?

கண்டி. எஸ். தனராஜ்

காற்றுடன் சண்டை போடு
வதில் எனக்கு இப்போது நம்
பிக்கையில்லை. ஆகவே பேச்சைக்
குறைத்துக் கொண்டுள்ளேன்.
ஏதாவது ஆக்கபூர்வமாக எழுத்
தில் எழுதி வைத்தால் அது
வீண் போகாது என்பது எனது
நம்பிக்கை. ஏதாவது ஒரு சந்
தர்ப்பத்தில் கண்டியில் கூட்டத்
தில் நான் கலந்து கொள்ள
முடிந்தால் உங்களுக்குத் தகவல்
தர முயற்சிக்கின்றேன்.

✽ தாமரை கிடைக்க வழி
யென்ன? செம்மலர், கண்ணை

யாழி, கசடதபற, மகாநதி,
சிகரம் போன்ற சிறு இலக்கியச்
சஞ்சிகைகளைப் பெற்றுப் படிக்க
விரும்புகின்றேன். இதற்கு
என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதுளை. கி. தாமோதரன்

சந்தா அனுப்பிப் பெறலாம்.
அது நடைமுறைச் சாத்திய
மில்லை. நல்ல இலக்கிய ஆர்வ
முள்ள நம்மூர் ஏஜண்டுகள்
யாராவது இவற்றை இறக்குமதி
செய்ய முன் வந்தால்தான்
இந்த உமது இலக்கிய ஆசை
நிறைவேறும். நமது ஏஜண்டுகள்
பணம் பண்ணுவதற்காகத்தான்
முனைகிறார்களே தவிர, இலக்
கிய வளர்ச்சிக்காக இவர்கள்
செயல்படுவதாகத் தெரிய
வில்லையே!

✽ உலகத்திலுள்ள சட்டங்க
ளில் ஆச்சரியமானது எது?

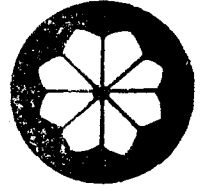
பனை. ம. பொன்னையா

ஸ்வீடன் தேசத்தில் இப்ப
டியொரு சட்டம் இருக்கிறதாம்.
கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு
நிறுபிக்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு—
அவனது மனைவி நச்சரிப்புக்காரி
எனத் தெரிந்தால் — தூக்குத்
தண்டனையைத் தவிர்த்து ஆயுள்
தண்டனையாகக் கொடுக்கப்பட
லாமாம்.

✽ அதித உணவைச் சாப்பிடு
வதால் ஒரு மனித தேகம்
பலம் பெறுமா?

கோம்பாய். ச. ராஜவேல்

கத்தியாலும் துப்பாக்கியா
லும் சாஹிவர்களை வீட, முன்
னாக் கரண்டியாலும் ஸ்பூனாலும்
இறந்து போகிறவர்களின் எண்
னிக்கையே அதிகம் என்று
அமெரிக்க விஞ்ஞானக் கழக
டாக்டர் ஒருவர் கூறுகிறார்.

Telegram: "ABBASKUTTY"

Telephone: 6

Distributors for:

LEVER BROTHERS
NESTLES PRODUCTS
YUASA BATTERIES

C. H. ABBAS CUTTY & BROTHERS

MURUNKAN
(SRI LANKA)

GENERAL MERCHANTS
RICE MILLERS,
TRANSPORT AGENTS,

&
DEALERS IN PETROLEUM PRODUCTS

உலகப் பிரசித்திபெற்ற தமிழ் தட்டச்சியந்திரங்கள்

HALDA

உந்துவிட்டன் - நீங்கள் ஆவலோடு

இதையும் காத்திருந்த

HALDA தட்டச்சியந்திரங்கள்.

உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த கவிழ்வு எஃகினால் ஆக்கப்

பட்டவை HALDA தட்டச்சியந்திரங்கள்.

உலகத்திலேயே முன்னணி வகிக்கும் தட்டச்சியந்திரங்களின்

சிறப்பம்சங்கள் HALDA வில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

சுவிடனிலுள்ள FACIT AB நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன்

★ HALDA தட்டச்சியந்திரங்கள் இந்தியாவிலே ROYOLA கூட்டுத்தாபனத்தினால் உற்பத்திசெய்யப்படுகின்றன.

12", 15", 18", 21" "கரிஜ்கள்"

அளவுடைய

Halda

தட்டச்சியந்திரங்கள்

18" 'கரிஜ்' உடைய இயந்திரங்கள்
இப்பொழுது கையிருப்பிலுண்டு.

கையிருப்பு மட்டுமட்டு - வேகமாக எதிர்வு செய்துகொள்ளுங்கள்

உதவிப்பாக்கையும் சிறப்பாக்குப் பிற்பட்ட சேவையும்

உத்தரவாதமும் ஒருவருட இல்லச் சேவையும் வழங்குகிறோம்.

வட, சிறக்கு மாகாணங்களுக்கு ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:-

Blue Ribbon Agencies

25, KACHCHERI NALLUR ROAD, JAFFNA.

ஏக இறக்குமதியாளர் :-

Technical Supplies Co.

362, UNION PLACE,

P. O. Box 1314

COLOMBO,

334A, காங்கிரஸ்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளிப்பொருளான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ லங்கா அச்சத்திலும் அ.க.உ.ப.வ. நோலாஹ் நோலாஹ் கூட்டுறவு சங்க அச்சத்திலும் அச்சப்பெற்றது.